

AVGUST

1987*

THOUGHTS

*LETO

36

Avstralija

Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
- Publication
No. VAR 0663



Naša Postojnska jama ima kapnike (naslovna zgornja slika), avstralske jame po severu celine pa zanimive tisočletne risbe aborigenov (spodaj)

+ + +

VEČKRAT se je že zgodilo in tudi nedavno mi je eden bralcev poslal enoletno naročnino za inozemstvo ter naslov svojega brata v Sloveniji, na katerega naj bi začel pošiljati naše MISLI. "Zanima ga naše življenje in delo za ohranitev slovenstva, pa se mi zdi najbolje, da dobiva naš list. Iz njega bo sam razbral, kako živimo in kako smo zavedni," je pripisal.

Odgovoril sem mu, pa ne bo napak, če odgovorim tudi tu vsem naročnikom in bralcem: Preko meja Jugoslavije, o kateri mnogi danes propagirajo, kako je svobodna in drugačna kot pred leti, NE smejo tisti izseljenski listi, ki nimajo blagoslova tamkajšnjega režima. Naše MISLI tega blagoslova niso nikoli dobile, ker pač povedo odkrito, kar mislijo, da je prav. Ko me je pred leti za sodelovanje ali vsaj molk snubil tajnik beograjskega zunanega ministrstva, sem mu odkrito povedal: "Če mi v listu dokažete eno samo laž, jo bom rade volje na prvi strani preklical in se opravičil, če tega ne morete, mi pa ne boste narokovali, kaj naj objavljam." Upam, da sem mu prav povedal.

Prepričan sem tudi, da bralci hočejo tak list, ki se ne da vpreči v jarem, ampak piše svobodno. Če zaradi tega ne sme v matično deželo, zato še ne bo spremenil pisanja.

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 387 8488



KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštšina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.— dol. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in 28.— dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

VSEBINA:

Tole nam je povedal — Tržaški škof + L. Bellomi — stran 193

Molitev — Wim Saris

— Iz "Nedelje" — stran 194

Rodna kraška zemlja — pesem

— Ljubka Šorli — stran 194

Krivica s posledicami

— Iz "Družine" — stran 195

Naša Koroška

— za ZSA - A.K. — stran 196

Važnost učenja jezikov

— A. L. Ceferin — stran 197

Mlada palma — stran 198

Jabolko

— Emilijan Cevc — stran 199

Sinovi zapuščajo očete

— SmR v S.Slov. — stran 200

Kristus da, Cerkev nel

— Franc Sodja CM — stran 202

Iz središča sv. Cirila in Metoda,

Melbourne — P. Bazilij

— stran 203

Izpod Triglava — stran 206

Molitev v svetem pismu

/Jezusova molitev — molitev

srca/ — P. Tone — stran 208

Iz središča sv. Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 210

Premakljivi svečnik — roman

— Lojze Kozar — stran 213

Naše nabirke — stran 213

Zlatomašnik + Stanislav Lenič

o naših škofih — stran 214

Iz središča sv. Druž., Adelaide

— P. Janez — stran 217

Z vseh vetrov — stran 218

Kotiček naših mladih

— stran 220

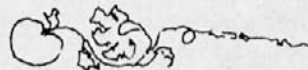
Križem avstralske Slovenije

— stran 221

Tudi s kislim obrazom

se da smejati... — stran 224

Tole nam je povedal



Toplo in iskreno so zvenele slovenske besede, ki jih je ob svojem obisku med nami govoril izpred oltarja tržaški škof LORENZO BELLOMI. Prav je, da jih lahko vsaj preberejo, kateri se niso mogli udeležiti njegove slovenske maše. — Ur.

DRAGI bratje in sestre Slovenci! Naj najprej povem, da je moj obisk v Avstraliji verskega in pastoralnega značaja. Rad govorim vsem, ker mi je Gospod ukazal, naj oznanjam Njegovo Veselo oznanilo vsem narodom.

Predsem sem prišel v Avstralijo obiskat Tržičane in izseljence iz Julijske krajine. Seveda sem imel v mislih tudi Tržaške Slovence. Že v prvih dneh po prihodu sem imel priliko srečati nekaj Slovencev iz Trsta in Istre, ki so me prišli pozdravit.

In sedaj sem tukaj, da z Vami darujem sveto mašo. Zame je to v veliko veselje. Zelo rad sem prišel med vas, da vam povem nekaj besed v vašem jeziku. Vam, dragi Slovenci, so namenjene!

Tole hočem poudariti: slovenski narod ima svoje korenine v krščanstvu! Podlaga vaše enotnosti kot narod sta vaš jezik in vaše kulturno izročilo. Kar pa vas duhovno povezuje, je vera. Tudi vaša bogata literatura priča o tem. Lep primer je Sveto pismo, za katerega se je trudil Primož Trubar že pred štiri sto leti.

Zaradi vsega tega ni mogoče pripoznati slovenstva, ne da bi vzeli v poštev vsa vaša izročila: kulturo, umetnost, šege in navade. Vse je prepojeno s krščanstvom.

Zdaj pa je od vas odvisno, da ostanete — četudi na tujem — zvesti svojemu narodu s tem, da se držite vere in katoliške Cerkve.

Gojite verski nauk, poglobljajte vaše versko prepričanje! Naj bo vaše življenje vedno v skladu s Kristusovim evangelijem! Po evangeliju izkazuje vso vašo ljubezen do Boga in do bližnjega! Ne zanemarjajte nikogar, skušajte videti v vsakem človeku brata ali sestro, ki potrebuje vaše ljubezni! Prav tako, kot se sami ljubite med seboj in kot ljubite svoj narod.

Dragi bratje in sestre, ganjen sem. V tem trenutku prosim Gospoda, da se spomni svojih obljub. Naj On vam in vašim družinam podeli složnost in mir! Naj vam in vsem pomaga živeti v božji milosti, v spravi z Njim in v upanju na Njegove obljube.

Naš nebeški Oče naj vam nakloni zdravje in blagostanje!

GOSPOD, ustvaril si nas tako,
da nas vsa bogastva tega sveta
ne morejo zadovoljiti.

Pravo srečo najdemo le v ljudeh,
ki so nam blizu,
ki so nam dragi,
ki jim tudi mi nekaj pomenimo.
In pravo srečo najdemo v tebi,
moj Bog,
ki si skrit v vseh ljudeh
in vseh stvareh okrog nas.

Gospod, pomagaj nam
živeti v skladu
s temi resnicami,
ki jih poznamo
in vanje tudi verujemo. AMEN.

/Wim Saris/

Naj vam da dolgo in mirno življenje! Vedno naj vas vodi po
poti pravice, odpuščanja in bratstva!

Predusem pa naj blagoslovi vaše otroke — novo generacijo,
ki raste med vami in napreduje. Tako se bo slovenska skup-
nost v Avstraliji ohranila bodočnosti in napredovala ter na-
daljevala v otrocih svoj značaj vernega in zdravega naroda:
naroda trdih delavcev in poštenih državljanov; veselega in
svobodnega naroda, ki zaupa v življenje ter s svojimi lepimi
pesmimi gleda z optimizmom v bodočnost.

Za vse to naj bodo mogočni posredovalci pri Bogu: Mati
božja Marija, kateri je Slovenija tako vdana, ter sveta brata
Ciril in Metod, zavetnika Evrope, katerima je posvečena va-
ša melbournska cerkev.

Še enkrat, dragi Slovenci, lepa vam hvala in božje varstvo
na pot življenja vam vsem, ki ste tukaj, in vsem onim, ki so
odsotni! Rad vam dam svoje zagotovilo, da se vas bom vseh
z ljubeznijo spominjal v svojih molitvah.

+ LORENZO BELLOMI
tržaški škof



Tržaški
škof
Bellomi
sprejema
pozdrav
pred
mašo
v Kew

RODNA KRAŠKA ZEMLJA

Po bregovih sinje Soče,
na obalnih tleh Jadrana
zemljica leži prelepa,
od Boga za nas izbrana.

Kogar vile rojenice
tod ob rojstvu so zibale,
ta jo ljubi, zemljo-mater,
ljubi gore, gmajne, skale.

Kakor pravljica otroka
v sanje čudežne zaprede,
rodne zemljice toplina
mir pričara v srčne grede.

Od viharjev in uorancev
skoro je izkravela . . .
A v njej moč je, zdrava, silna:
z nami je in bo živela.

LJUBKA ŠORLI



Krivica s posledicami



Iz "DRUŽINE"

MORDA to na prvi pogled ni tako nedvoumno razvidno, toda življenje spet postaja vrednota. Proti tej trditvi govorijo vedno višji in rušilnejši valovi nasilja, govorijo statistični podatki o samomorih, splavih, številke o množičnih pokolih po frontah "lokalnih spopadov", kakor poročevalci radi imenujejo nenehne oborožene obračune zdaj v tem zdaj v onem delu sveta. To in še marsikaj drugega ne ponuja rožnatih obetov za prihodnost.

Po drugi strani pa je zlasti med mladimi opaziti rast spoštovanja do življenja. Lastnega in življenja drugih. Molitvena in druga srečanja na različnih ravneh, mirovna gibanja, vedno večja občutljivost za okolje. . . , vse to priča, da se mladi zavedajo vrednosti življenja in so ga pripravljene po svojih najboljših močeh tudi braniti. Če jih porabniška družba ne bo prehitro posrkala vase in jim zadušila idealov, bi nam utegnili pripraviti nekoliko lepšo prihodnost. Tisti namreč, ki jih danes srečujemo s šolskimi torbami na ramah, v nekonvencionalnih oblekah in s še bolj nekonvencionalnimi pričeskami, z govoricami, ki je ne moremo razumeti v vseh njenih odtenkih, tisti bodo jutri ali po jutrišnjem postavljeni pred najodgovornejše odločitve.

Ugleden strokovnjak je nedavno zapisal, naj tisti, ki nameravajo kupovati slovenskemu narodu krsto, nakup še malce odložijo. Pri tem je mislil na strašljive številke o samomorih med Slovenci. Najbrž ima prav, toda pretiran optimizem najbrž spet ne bi bil umesten. Ne gre zgolj za samomore, čeprav se navadno odločajo za odhod ljudje, ki so komaj začeli živeti. Z življenjem posameznika in naroda je povezanih kup stvari. Nedavno smo objavili izjavo Slovenske pokrajinske škofovske konference o zaskrbljujočem upadanju števila rojstev v Sloveniji. Predvidevanja, ki so bila za podlago tej izjavi, niso ravno obetajoča. Potem je tu še splav, ki ga pri nas v Sloveniji opravljamo nenehno lahko. Zadostuje želja in — rečeno — storjeno. Statistiki bi najbrž lahko postregli s točnimi podatki, toda po podatkih, ki so na voljo, sta števili otrok, ki so se smeli roditi, in tistih, ki so jim to preprečili, nevarno blizu.

Kadar je kdo iz cerkvenih vrst povzdignil glas proti splavu, ga je navadno kakor bumerang zadel očitek nazadnjaštva, mračnjaštva ali še česa hujšega. Zato

smo postali pozorni na zanimiv prispevek, ki ga je nedavno objavil nemški časnik Die Welt. Gre za poročilo o zborovanju Združenja pravnikov za pravico do življenja izpod peresa časnika Christiana Geyerja. V gradivu za to zborovanje so tudi izsledki ankete, ki so jo sodelavci univerze v Würzburgu naredili med 330 ženami; izbirali so samo med tistimi, ki so že imele splav. Odgovori so sila zanimivi, pri tem pa je treba upoštevati še dejstvo, da je bila samo vsaka tretja ženska pripravljena odgovarjati.

"Z nasilno prekinitvijo nosečnosti ne uničimo zgolj človeškega življenja pred rojstvom, temveč ustvarjamo pravo armado nevrotičark," je dejala psihologinja iz Würzburga Maria Simon.

Med 330 ženskami, ki so odgovarjale na vprašanje, jih je okrog 80% potožilo zaradi občutka krivde, depresij, morastih sanj in različnih nevroz. Takšna psihična stanja pri mnogih spremljajo tudi organske okvare: motnje pri delovanju srca, nestalen krvni tlak, prebavne motnje, vnetje rotil in še marsikaj. "Ker je splav nasilje nad naravo," pojasnjuje ginekologinja, "žena, ki se odloči zanj, tvega fizične in psihične motnje, zlasti pa lahko pripelje do krize njene ženske identitete." Časnikar povzema nekatere zanimive, naravnost pretresljive znake občutka krivde zaradi smrti lastnega otroka. Neka ženska se vsako leto na dan, ko je predvidevala, da bo rodila otroka, ki pa se zaradi splava ni nikoli rodil, zapre v svojo sobo in preživi dan v popolni samoti. Druga se na vsako obletnico splava potruji, da bi naredila nekaj dobrega in tako, pravi, se bo odkupovala vse življenje. Spet druga plane v jok, ko vidi otroke, stare približno toliko, kolikor bi bil star njen.

Skoraj polovica vprašanih obžaluje odločitev za splav, 39 odstotkov se jih hučuje na pritisk okolice, ki je odločilno pripomogel k splavu. Psihologi pravijo, da teh pritiskov v nobenem primeru ne smemo zanamiti. Celo tako daleč gredo, da pride do odkritih groženj, kako bo ostala sama in zapuščena, če se bo odločila za rojstvo otroka.

Združenje pravnikov za pravico do življenja meni, da bi morali v zadevi splava nekoliko poostriiti zakonodajo, kajti "strožji zakon bi pomenil učinkovito

zaščito za ženske, ki jih v splav sili njihova okolica". Ni znano, da bi se pri nas v Sloveniji kdo znanstveno ukvarjal z raziskavo o vplivu okolice na odločitve za splav, vendar ni utemeljenih razlogov, da bi bil pri nas položaj bistveno drugačen.

Tudi z drugih univerz in znanstvenih ustanov prihajajo rezultati raziskav o posledicah splava, ki so vse negativne. Šef psihiatrične klinike pri univerzi v Fribourgu dr. Rudolf Degwitz je na primer pribil: "Vsi, ki so kakorkoli vključeni v zadeve okrog splava, so

prepričani, da je splav ena sama velika krivica. Pri tem prepričanju ne igra nobene vloge dejstvo, da ga opravljamo s takšno lahkoto."

Stvari se čez noč najbrž ne bodo spremenile, vendar so to koraki, ki opogumljajo. Za verujoče je v igri sinajska zapoved, ki varuje življenje; za neverujoče pa je spoštovanje do življenja osnova vsakega pravega humanizma. V nasprotnem primeru si tega imena ne sme nadevati.

*Tri koroške
dečle
v narodni noši:*



*Ziljanka,
Podjunčanka
in Rožanka*

Naša Koroška

LETOS poleti sem po daljšem času spet obiskal Koroško. Z ženo sva hodila skozi vas Breznico, blizu Podrožce pod Karavankami. Na klopi pred hišo sva videla staro ženo, katero sva po domače pozdravila: "Dobri den, mat'!" Prijazno nama je odgovorila, zato sva prisledla in se spustila z njo v pogovor. Povedala nama je, da ima petindevetdeset let in nama na pamet recitala celo vrsto slovenskih pesmi, nekatere od njih narodne pesmi, pa tudi rodoljubne pesmi. Posebno me je ganilo, ko je starka povedala tale verz:

"Kdor pa slovenski svoj rod zataji,
ni vreden, da zemlja bi pila od njegove krvi!"

Strmel sem nad spominom te stare žene, ki se je iz svojih mladih let natančno spominjala slovenskih pesmi in verzov.

Iz besed in pesmi te žene je odseval duh tistih slovenskih narodnjakov, ki so ob koncu prejšnjega stoletja, v dobi narodnega prebujenja, z veliko požrtvovalnostjo vcepili našim ljudem močno narodno zavest. Prebudili so naš narod iz stoletnega mrtvila, zato zaslužijo našo veliko hvaležnost — ti narodni buditelji iz časov pred sto leti, katere že dolgo krije črna zemlja.

Danes tega narodnega duha, kakor ga je razodeval spomin te stare koroške žene, skoraj ni več mogoče najti med sedanjo koroško mladino. Velika je razlika med tisto generacijo koroških Slovencev iz mladih let te žene in pa sedanjo generacijo na Koroškem, ki je izpostavljena neizprosni pritiski ponemčevanja.

Današnja Koroška pa je le eno izmed področij, kjer slovenstvo bije boj za življenje in smrt, za svoj narodni obstanek. Isti usodni boj bije tudi na Primorskem, pa v sami matični Sloveniji in še marsikje drugje po svetu.

Nas Slovence more rešiti samo jeklena in neuklonljiva narodna zavest. Zavest, da smo narod in da hočemo tudi kot narod živeti! Taka zavest je edino orožje, ki ga ima mali narod v boju za svoj obstanek!

Na nas samih je, da ne klonemo, marveč da trmasto in z neupogljivo voljo ter zavestjo stojimo na braniku slovenstva, ohranjamo svoj narod ter njegovo identiteto in samobitnost!

Naj živi slovenska beseda!

Naj živi slovenski narod!

Za Zvezo slovenske akcije — A. K.



VAŽNOST UČENJA

ALEKSANDRA L.
CEFERIN

JEZIKOV

V avstralskih šolah je na izbiro za učenje in maturo izredno veliko število jezikov. Poleg angleščine, obveznega predmeta, je skupina jezikov (Languages Other Than English), ki so neobvezni. Med njimi je tudi slovenščina.

V letu 1986 so se prijavili za maturo kandidati:

	N.S.W.		Viktorija	
		%		%
za angleščino	40.344	100.0	32.824	100.0
za druge jezike	7.215	17.9	5.012	15.3
število drugih jezikov	27		30	

Lansko leto so dovršili pouk slovenščine z maturo v Melbournu – Saturday School of Modern Languages, v razredu gospe J. Ledinek - Paddle – štirje študenti in prejeli sledeče ocene: eden A 80-100, dva B 70 - 79 in eden C 60 - 69.

V Sydneyu – School of Community Languages, v razredu gospe M. Ličan – je isto leto maturiralo devet slovenskih študentov z ocenami: štirje 90 - 100, trije 70 - 79, eden 50 - 69 in eden 30 - 49.

Po lestvici je ocena od 0 - 49 negativna, 50 - 100 pozitivna.

Slovenščina se ne poučuje na maturitetni stopnji v ostalih avstralskih deželah (A.C.T., QLD., S.A., W.A., TAS. in N. T.), ker ni dovolj kandidatov. Poučuje se pa v etničnih šolah pri slovenskih klubih in verskih središčih.

Avstralija je bila v preteklosti izrazito mono-lingvistična dežela in taka je še vedno. Angleški jezik, ki ga govorijo prebivalci Avstralije, se razlikuje od drugih variant angleščine, kot jo govorijo v Angliji, Južni Afriki, Kanadi, Novi Zelandiji in Ameriki. Avstralska angleščina je rezultat razvoja od kolonialne dobe do danes in zrcali rast ter spremembe avstralske družbe pri tvorbi in uporabi besed ter izrazov v govoru, pisavi

in izgovorjavi. Kljub velikemu številu naseljencev, katerih prvi jezik ni angleščina, so ti imeli le majhen vpliv na razvoj avstralske variante angleščine. Večina tujk v avstralski angleščini je prevzeta iz evropskih intelektualnih in umetnostnih tradicij.

Avstralija je s časom vedno bolj mednarodno povezana in v koraku z napredkom v tehnologiji in znanosti. Tako mora biti izobraževanje mladih ljudi prva skrb, da se zagotovi visok standard v znanju, veščinah in tudi v obvladovanju jezikov. Podatki nakazujejo, da živi sedaj v Avstraliji okoli 300.000 oseb v starosti nad 15 let, ki slabo obvladajo angleščino in od teh jih je 50.000, ki je sploh ne razumejo.

Začetno učenje jezika v šolah je dolgoleten proces, prepleten z osnovnimi spretnostmi kot so govor, branje, pisanje in razumevanje. Učenje jezika ne more biti uspešno brez povezave vseh teh štirih sestavin.

Vse preveč študentov dovrši šolanje s pomanjkljivim znanjem jezika. Šele pri iskanju zaposlitve uvidijo, da ne znajo dovolj in so zato njihove možnosti za delo omejene. Včasih je krivda tudi na učiteljih, ki ne zahtevajo dovolj učenja od študentov, ali popuščajo pri redovanju. Seveda je največ odvisno od študentove volje za učenje in zanimanja. Študent si mora pridobiti toliko osnovnega znanja v jeziku, da obvlada slovnico z ustreznim besednim zakladom. Primerno obvladanje jezika lahko vodi v študij na višji stopnji z novimi možnostmi. Pri visoko razvitih književnih jezikih je razviti govorno in pisemsko izrazoslovje na več stopnjah obvladavanja jezika, kar zahteva še večji besedni zaklad in boljše poznavanje slovnice.

Z uvajanjem avstralske nacionalne jezikovne politike, s poudarkom na učenju še drugega jezika poleg angleščine, so odprte večje možnosti. To je še posebno v korist naseljencem, ki govorijo svoj rodni jezik in so tako dani pogoji za ohranitev in razvoj. Študij drugega jezika prispeva k boljšemu razumevanju in obvladanju tudi angleščine.

Za visokošolca je znanje drugega jezika skoraj vedno prednost, ki se lahko pokaže šele sčasoma tekom študija. Študent določene stroke si lahko v študiju pomaga s prevodi iz tujih jezikov. To je včasih vprašljivo in težavno, posebno pri samostojnem raziskovanju. Zato se bo študent, ki se specializira na primer v filozofiji, gospodarskih in političnih vedah, literatu-

ri, zgodovini in podobno, pridobil z znanjem drugega jezika večje in lažje razumevanje v kulturnem pomenu in mejnih področjih. Isto v znanstvenih vedah kot so biologija, fizika in druge, kjer je znanje še enega svetovnega jezika dobrodošlo.

Drugi jezik je lahko v pomoč pri opravljanju poklica, kot so na primer zdravniški, učiteljski, pravni, bolničarski in drugi. Za prekomorske zaposlitve je obvladovanje drugega jezika celo pogoj, tako na primer za diplomatske, poslovne, žurnalistične in podobne dejavnosti.

Moderno učenje angleščine in drugih jezikov je tudi podlaga znanstvenemu mišljenju. Učenje jezika in književnosti (ter drugih humanističnih predmetov) ni zgolj "doživljanje - prevzemanje - ponotrevanje" kulturnih enot, ampak je usmerjanje tudi za "logično - problemsko - kritično" razumevanje. Torej je poudarek tudi na logičnem mišljenju.

Tako se izboljšuje nevskladno šolanje v osnovnih in srednjih šolah, ki zmanjšuje delitev tudi na mnogih univerzah in visokih šolah na matematične - naravoslovne - tehnične in humanistične - družboslovne vede. Prve so "bolj" znanstvene in tako bolj izobraževalne. Humanistične - družboslovne vede so "manj" znanstvene, a bolj kulturne, potrebne v "dopolnilo" (korekturo) znanosti s kulturo.

Danes se vedno bolj išče v eksaktnih vedah, ki vplivajo na materialno življenje, visoko izobražen inteligent. Ta pa naj ima enako visoko razvite kulturne in duhovne izkušnje, ki so nujno potrebne za razumen človeški napredek in obstoj.

Zato je odločitev za študij drugih jezikov lahka. Moderni jeziki kot so francoščina, italijanščina, nemščina, ruščina in španščina so močno razširjeni in koristni. Vedno večja pa je tukaj potreba za indonezijsko, japonsko in kitajsko, ki so jeziki avstralskega gospodarskega prostora.



Znameniti sydneyjski most

SKOZI oazo je šel mračen mož. Ni mogel videti česa zdravega in lepega, ne da bi to uničil.

Ob robu oaze je stala mlada palma v najlepši rasti. Mračnega moža je zbadla v oči. Vzel je težak kamen in ga položil palmi v sredino krošnje. S hudobnim nasmehom je odšel svojo pot.

Mlada palma se je stresala in sklanjala ter poskušala, da bi se otresla bremena. Vendar zaman: kamen je sedel pretrdo v krošnji. In mlado drevo je greblo globlje v tla ter se upiralo kamnitemu bremenu. Ob tem je svoje korenine pognalo tako globoko, da so dosegle skrito vodno žilo pod oazo. Voda iz globine in sonce z višine sta iz mladega drevesa v teku časa napravila kraljevsko palmo.

Po mnogih letih je prišel mračni mož zopet nazaj. V mislih je imel celo, kako se bo radoval ob pohabljenem drevesu, ki ga je on nalašč pokvaril. Toda bil je poražen ob pogledu na prelepo visoko palmo. Ponosna palma je pred njim ponižala svojo krošnjo, mu pokazala kamen in dejala: HVALA, TVOJE BREME ME JE OKREPILO!

Vzgoja ne pomeni, da moramo otrokom odvzeti bremena življenja, temveč jim pomagati, da se jih naučijo nositi.

/Po "Nedelji"/



Jabolko

EMILIJAN CEVC

Bil sem pijan od tega vonja po zrelosti, ki ga je vli-vala jesen v žile zemlje, vonja dobrega izobilja in pol-nosti.

In sredi težkega dihanja večera si mi darovala od svojega preobilja rdečerumeno jabolko. Tvoja roka je bila še umazana od gozdne zemlje – globoko spošto-vanje sem občutil do nje.

Jabolko je bilo toplo in dišalo je kakor čebelni panj in nageljnov cvet. Vse do danes ga ni zapustil vonj po tvojem oblačilu.

Na vasi igra stari Jože harmoniko.

Vem, da se najlepše stvari srečajo le enkrat v živ-ljenju.

POGLEJ, dekle, jabolko! Že ves mladi mesec ga hranim vrhu predalnika, ob pisanem kipcu Matere božje pod stekleno kupolo – jabolko zaobljube, ja-bolko zvestobe, jabolko spomina.

Spomina na tisti lepi večer, ko se je sonce kakor ve-lik, ognjen cvet pogrezalo za gore in sem ti rekel: "Glej, zdaj bo izginilo . . . Kaj če se ne povrne več?" Tedaj sem začutil, kako se je tvoja roka na vso moč oklenila moje.

Netopirji, dobri sli noči, so zapuščali podstrešja. Hišam so se vžigala okna in svetila v noč kakor velike kresnice. Zrele rumene buče so ležale med opustelimi brazdami polj, kakor bi bile trudne od nabreklosti. Gore so bile podobne čredi zasoplih živali, ki počiva-jo po svatbenem divjanju; počasi so se oddihale. Ka-kor studenci krvi iz črnih ran so curele sence iz gor-skih razpok ter se kakor algovje v stoječih vodah raz-raščale v dolino, noseč s seboj nov, vlažen duh jesen-skih gozdov.

Tisti večer si imela modro krilo, toda mrak ga je potapljal v temno sivino. Lasje so ti bili kakor listi divje trte ob oknu.

Šla sva proti vasi in bil sem vesel, kot bi mi bil kdo prišel povedat: "Nocoj te sam večni Bog pričakuje na klopi pred hišo. Podoben je svetopisemskemu očaku, ki bedi nad svojo čredo."

Ko sva se ustavila na mostu, se je lovil v vodi večer s srebrnim lesketanjem. Včasih je priplaval temnoru-men list. – Nikoli še nisem občutil toliko ljubezni do te olivne vode; dobivala je prav poseben duh, ki se je družil z vonjem večera, zemlje in plodov.

Vsa moja ljuba dežela se skriva v tem jabolku, de-žela, ki je spočela drevo in rožnati cvet na njegovih vejah v lepi pomladi. Škrjancu je pesem onemela v grlu, ko je v mladem jutru zagorel sadovnjak v rožna-tobelih ognjih. To so bila jutra z lahno meglo, polna vonja po pomladi in mladih travah. Priletele so čebe-le z velikimi očmi in bile cvetovom za ženitne posre-dovalke.

Ob procesiji Rešnjega Telesa je pognala jablanam, žitu in travam in vsem rastlinam božja moč iz korenin v cvetove in liste.

In neke noči je veter osul jablanam vse cvetje. Toda na vejicah so se že napenjale zelene kroglice ter se ve-čale iz dneva v dan, pokorne pradaavnim postavam ra-sti in življenja. Če sem se dotaknil raskave skorje dre-ves, se mi je zdelo, da pod njo nekaj trepeti, in bilo mi je, kot bi gladil roko dobremu starcu, ki deli otro-kom orehe ter jim pripoveduje davne zgodbe.

Poleti je gorelo nebo, da so vsi studenci presahnili in je vsa narava zvenela v zamolklem ječanju, kot bi slišal jek dušeče se živali. Potem se je ulil dež in ni ne-hal, dokler se ni nad dolino razpela mogočna mavrica.

V visoko travo so začela padati prva jabolka.

Potem so jerebi v grmičju dobili črne, žametne podbradke in lepe čope na glavah. Živina se je vračala s planin; za vasjo so spet zagoreli pastirski ognji. La-stovke so začele postajati nemirne.

Pod večer so lezli otroci na drevesa in si tlačili sadje za srajce; ob prvem glasu so poskakali na tla ter na vso sapo zbežali.

Vrbove košare so prekipevale od sadja, sušilnice so zadišale. Če se ozrem skozi okno, vidim še zdaj rdeč odsev ognja od sušilnice sredi travnika. Kašče se pol-

nijo; na policah in med žitom se meči jedro sadje. Izpod kozolcev je slišati govorjenje ljudi, ko kuhajo žganje.

O, jabolko, oblito z vsemi barvami večernega neba, lepo kakor pesem vseh pesmi, kjer govori ljuba velike-mu kralju:

"Pred našimi vrati je polno sadja, novega in starega; tebi, moj ljubi, sem ga prihranila . . ."

In v mojih očeh žari podoba deklice z daljnih otokov, kjer se vsi sadovi zemlje sklanjajo s prožnih vej človeku v roke in mu jih narava razsiplje k nogam v hrano in radost. V lepem soglasju kretenj prinaša mlado dekle nad zvrhanim pladnjem sadja polni plod svojih prsi. Njene podolgovate živalske oči so pod obrobkom razpletenih las polne tihe, vdane pesmi. Dekle, ki jo spremlja – morda ji je sestra? – se kakor v radovednem pričakovanju nečesa komaj slutnega oklepa šopka rož . . .

— — —



Sinovi zapuščajo očete

ZNANO je, kakšen sprejem je doma doživela Nova revija 57, ki je bila vsa posvečena slovenskemu narodnemu programu. Zavedni Slovenci so se je razveselili, mnogi vidni komunisti tako v Sloveniji kot v ostalih republikah pa so zahtevali, da se ta številka takoj zapleni in da se uredniki in pisci člankov kaznujejo. To se pa ni zgodilo. Številka ni bila zaplenjena in pisci člankov niso bili kaznovani. Revija še naprej izhaja.

Nedavno je izšla nova, trojna številka Nove revije 58-59-60, iz katere pa je razvidno, da sta bila zamenjana glavni urednik Niko Grafenauer in odgovorni urednik Dimitrij Rupel. Obe mesti je prevzel Boris A. Novak, ki pa je bil tudi že prej član uredniškega odbora. — Tudi v tej novi številki so važni članki, ki so vredni branja.

Tukaj želimo objaviti nekaj značilnih odstavkov iz članka "Osnovne beležke o komunizmu", ki ga je napisal Jernej Vilfan, sin komunističnega veljaka dr. Jo-

Mirna otožnost lega na vas.

Studenec ne preneha s svojim gruljenjem; zvest spremljevalec je sleherni uri. Zavem se, da se mlin ob potoku še vedno vrti in da njegovo počasno kroženje privede do novega dneva.

Dekle si z lehtjo zakriva oči. Nekaj lepega je v tem mehkem, počasnem gibu. Spominjam se ure, ko sva si zadnjikrat segla v roke.

In jabolko leži ob Mariji v svoji preprosti okroglini, ovenčano z vsemi barvami jeseni.

Prav tak sad je morala nekoč odtrgati naša davna mati, ki ji je še bila dana milost, da je slišala božji glas. Vgriznila je v jabolko z vso strastjo ter ga ponudila tudi možu in mož je jedel od njega. Potem je rekel ženi:

"Lepa si . . ."

Ali je bil to začetek življenja ali smrti?

Gledam jabolko in nekdo odgovarja:

"Večnosti . . ."

žeta Vilfana, ki je bil med drugim glavni sekretar predsednika republike in veleposlanik FLRJ v Indiji. Zanimivo je, kako sin takega veljaka gleda na komunizem, socializem in druga aktualna vprašanja.

Iz članka, ki vsebuje večinoma kratke misli, objavljamo naslednje:

Osnovno vprašanje je, ali se bo socializem gradil na silo (z večnimi direktivami od zgoraj navzdol), ali pa bosta družbo oblikovala svobodna volja množic, svobodno izražena politična želja po odprtih volitvah parlamentarnega tipa — s strankami.

Jaz mislim, da je dobro, da se izrazi politična volja ljudstva. In da imajo ljudje možnost politične izbire. Mislim, da je možnost izbire ena od tistih stvari, ki iz ljudi dela ljudi.

Po mojem mnenju brez političnih strank sploh ne gre.

Edina teoretična možnost, da Jugoslavija postane zares nova družba, je, da ima parlamentarno demokracijo brez klasičnih ali z omejenimi klasičnimi oblikami privatne lastnine.

Kaj meni pomeni "socializem"? Socializem brez svobode in aktivne volje najširših ljudskih množic, izraženih v parlamentarnih volitvah demokratičnega tipa, mi pomeni samo diktaturo. Kljub temu sem ne-

ke vrste socialist, ker verjamem v čimveč dobrega za čimveč ljudi.

Kaj meni pomeni "marksizem"? Pomeni mi enostransko in zastarelo filozofijo, ki malo zastruje sliko razrednih napetosti, ne daje pa nobenega pravega odgovora. Opažam, da je sklicevanje na marksizem ena od značilnosti mnogih totalitarističnih režimov.

In kaj končno meni pomeni "komunizem"? Kot teorija je to utopija, kot praksa pa je izgovor za totalitarizem.

Mnogi mislijo, da bi prehod Jugoslavije na parlamentarno demokracijo izzval Sovjetsko zvezo, da bi nas napadla. — Moj odgovor je, da je demokratična Finska tik ob meji Sovjetske zveze, in kljub temu živita v dobrih odnosih.

Moj ideal so države, kot npr. Švica, Švedska, Holandija. — Moja družbena filozofija je v bistvu varianta socialdemokratskega gledanja.

Mnogokrat sem vprašan, kako to, da sem jaz, ki sem bil titoist, sedaj za parlamentarno demokracijo; to vprašanje mi je postavil celo neki ameriški novinar. — V takih primerih vedno citiram Biblijo: "Je čas za življenje in je čas za smrt." Je čas za sovraštvo in je čas za ljubezen. Je čas za diktaturo, in je čas za demokracijo.

Nekateri moji prijatelji včasih pravijo, da sem "budala". Jaz sem, iz določenih čustvenih razlogov, rajši "budala" kot pa član komunistične partije.

So pa tudi zahodni modeli, na primer, kako je Franco počasi usposabljal princa Juana Carlosa in kako je potem Juan Carlos preprečil antidemokratski puč španske vojske. Sem velik občudovalec Juana Carlosa.

Moja osnovna teza je, da obstaja vitalna povezava med višjim standardom, širokim spektrom intelektualne in državljanske svobode in parlamentarno demokracijo. Eno brez drugega ne gre.

Sm R



Starodavni stiški samostan na Dolenjskem, kjer je že nekaj let v septembru uspešno srečanje slovenske verne mladine



RESNICA se ne more nikdar z lažjo poljubiti. (slovenski pregovor)

Navadi se reči "Ne vem", če nočeš, da bi te prisilili lagati. (arabski)

Moder človek v svojih ustih nima dveh jezikov. (danski)

Da se resnica prav spozna, treba je čuti dva zvona. (slovenski)

Resnica je kot olje: zmeraj priplava na vrh. (španski)

Resnica je nebeška rosa; da jo ohraniš, pripravljaj ji čisto posodo! (slovenski)



Kristus - da - Cerkev - ne

FRANC
SODJA, CM

VSAKEGA človeka marsikaj moti. Tudi vernika. Še celo pa mladostnika. Če pravimo, da je treba iz "starih" korenin prerasti v osebno vero, ko mi je Kristus ne nekaj ali nekdo v daljavi, ampak "Ti", če ugotavljamo, da bo dobro vsidran v svojo vero, kdor bo soudeležen pri življenju Cerkve, potem naletimo na eno največjih težav današnje mladine.

Vsa poplava gibanj, ki so bolj bežala kot ustvarjala nov svet, od bitnikov do "pinks" in "kiss" skupin, je ustvarila nerazpoloženje do vezanih oblik. Potujoči "otroci rož", hipiji, celo "Jezusovo ljudstvo" — vse je lahko bilo protest proti potrošniški družbi, proti farizejski "spoštljivosti", a ni gradilo. In ko danes na raznih simpozijih ugotavljajo, do kam smo prišli, je na eni strani veselo spoznanje, da tudi preko teh bežečih gibanj prihajamo do želje, da si vsak mladostnik postavi trden temelj svojemu življenju. Brezcižno ni mogoče več živeti. In je skoraj vprašanje, kaj je hujše: dejanski fizični samomor ali pa duševni samomor, ki se oklepa življenja le z bilko uživanja. A kam?

Ugotovitve nam tako kažejo na splošni pojav: da — vera, Bog, Kristus, toda ne — formalnosti, nobene Cerkve in nobene cerkve. Tu ni mišljeno samo to, da je pač treba sprejeti tudi Cerkev z vsemi madeži preteklosti in vsemi slabostmi sedanjosti, ampak gre v veliko primerih prav za osnovno vprašanje verskih resnic, moralnih zapovedi. Gre za "magisterium Ecclesiae", za učečo Cerkev, ki obvezuje.

Morda v naših emigrantskih skupnostih ta pojav ni tako viden. Toda lahko se vprašamo: zakaj mnogi beže iz naše skupnosti? Ali ne morda prav iz tega občutka? Hočejo biti verni, celo prepričani so, da imajo vero, in jo na neki način tudi izpovedujejo, ne preneajo pa strukture, ne morejo si prisvojiti nekaj, kar je ponujeno od zunaj. Sledi negotov položaj: nastajajo verniki brez cerkvenosti.

Ker v to miselno ali bolj čustveno zadrego pride lahko marsikdo izmed nas, je pač potrebno, da se tudi s tem problemom soočimo.

Največkrat zadostuje, da smo si na jasnem, da je Cerkev živ organizem, katerega srž je božji, a okvir človeški. Še vedno srečaš mladega človeka, ki pre-

strašen posluša nekoga na univerzi, ki ponavlja stare zgodbe: Galileo Galilei, Aleksander VI., inkvizicija, križarske vojske in podobno. Še pred petdesetimi leti smo z zagnanostjo skušali vse to nekako opravičiti, zakriti. Danes je Cerkev sama na stališču, da je treba vse to priznati, obžalovati in se iz preteklih zmot ter napak učiti. Prav tako se zbega ta ali oni, ko se tudi danes človeški element pokaže v tej ali oni obliki: na primer v zadnjem času vprašanje vatikanskih financ, škandal Ambroziane in podobno. Nekateri ljudje so posebno nadarjeni, da lovijo novice in govorice ter jih nekontrolirano povečavajo in širijo. In če bi tudi vse bilo res, kar pišejo neodgovorni časopisi, zakaj bi bila zaradi tega moja vera prizadeta? Da, prizadet sem, ker smo ob vsem notranjem bogastvu Cerkve tako bedni. Prizadene me lahko in me celo mora vsak škandal. Saj to je znamenje ljubezni do Cerkve. A omajati moje vere ne sme, če sem prodr v globino Cerkve, ki je po vatikanskem koncilu "vesoljni zakrament", je vedno prižgana luč Kristusove resnice, je vedno prenavljajoča sol zemlje in je v človeški družbi kvas, ki neprestano nadaljuje z odrešitvijo mislijo.

Če nismo še okuženi od krilatic: Kristus da — Cerkev ne! potem se moramo zavarovati: ne da bi vtikali glavo v pesek kot noj, ampak z jasnim gledanjem, da je prav zato Kristus v Cerkvi, da ob njegovi luči izginja tema, da s soljo resnice zavaruje svet pred gnolbo in prekvaša človeško družbo z božjim. V tem je njeno poslanstvo, da vsaki kulturi, vsakemu narodu prinese požlahtnjenje vsega človeškega z božjim. Da, potem pa vem, da sem potreben. Potreben sem Cerkvi, potreben sem svetu. Čim pa vem, da je tudi zame prostor in čas in misija, potem vem, čemu živim. Ni mi treba v beg pred seboj in družbo. Nasprotno: v moči te vere grem v družbo, pa naj bo kakršnakoli, in bom luč in sol in kvas.



+ Pri akciji za Dom počitka smo napravili zopet korak naprej. V sredo 5. avgusta smo imeli zadnji sestanek začasnega pripravljalnega odbora. Tudi tega so se poleg članov udeležili še zastopniki vseh treh slovenskih društev v Melbourne. Z veseljem sem lahko sporočil, da je dr. Mihelčič pripravil pravni dokument in bo z njim prešla odgovornost za Dom počitka na zaupnike (Trustees). Te sem izbral po resnem premisleku in v globokem prepričanju, da so vredni našega zaupanja. Njih imena so: **Francka Anžin, Anton Brne, Stanko Prosenak, Simon Špacapan in Marko Zitterschlager**. Vesel sem, da je končno breme padlo z mojih ramen, obenem pa obljubljam zaupnikom vso svojo pomoč v bodoče. Saj je Dom počitka še vedno v okviru dejavnosti našega verskega središča in bo v njem tudi ostal.

Z zaupniki se bom v kratkem sestal, da se pogovorimo o nadaljnjem delu. Njih prva naloga je izbrati redni odbor za eno leto, da bo delo lepo steklo.

S tem je zaključen začasni odbor, ki se je zbiral več let (imeli smo šestnajst sestankov) in pomagal načrtovati. Zahvaljujem se članom v upanju, da bo marsikdo sprejel tudi mesto v novem odboru. Zahvaljujem se tudi zastopnikom melbournskih društev za sodelovanje zadnjih mesecev. Kot sem zvedel iz pisma, ki sem ga prejel od Sveta Slovenskih Organizacij v Viktoriji, je društva prizadela beseda "opazovalci" v mojem pisanju v junijski številki. Beseda morda res ni bila najbolj izbrana, saj so imeli udeleženci pravico sodelovanja. Rad priznam vsakemu storjene usluge in tudi vsem viktorijskim društvom se zahvaljujem, da so s svoje strani podprli prošnjo verskega središča. Da sem se obrnil le na tri melbournska društva, je bil vzrok v tem, ker je bila prva prošnja na oblasti odbita, češ da zaradi obstoja že treh klubov ni mogoče upati na podporo ljudi za četrti projekt.

Iz srca želim, da bi bilo za Dom počitka čim več sodelovanja naše celotne narodne skupnosti v Viktoriji. H kateremu društvu kdo spada, je njegova zadeva. Kot slovenski kristjan je vsakdo nevpisan član našega verskega središča, ki si je zadalo nalogo zgraditi Dom počitka. Ta bo služil vsem potrebnim in samo s skupnimi močmi ter razumevanjem ga bomo tudi dosegli.

+ Dne 2. avgusta popoldne smo se v stolnici kot narodna skupina udeležili ekumenskega bogoslužja in molitev za usuznjene narode. Kar v lepem številu smo se odzvali in tudi narodnih noš, ki tako popestrijo nastop, je bilo precej. Prošnjo v slovenskem jeziku je izrekla Veronika Smrdel. Iz srca se zahvalim vsem udeležencem!

+ Na soboto in nedeljo, 18. in 19. julija, so bili med nami sydneyški rojaki. Gostovali so z veseloigro "Poslednji mož", ki so jo v soboto zvečer predstavili na



Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — fračičanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

odru SDM v Elthamu, na nedeljo popoldne pa v naši cerkveni dvorani, ki je bila kar zasedena, četudi ne nabitno polna. Igrali so res odlično in zaslužijo pohvalo. Tudi za dodatni program v okviru sydneyjske Zveze slovenske akcije sem jim hvaležen, saj naši ljudje potrebujejo od časa do časa malo navdiha za narodno stvar, ki naj jih dvigne iz mrtvila. Končno ne more in ne sme biti nikomur vseeno, kako je z našim narodom in našim jezikom v rodni domovini. Tudi Slovenija v svetu je dolžna storiti svoje.

Igralski skupini se zahvaljujem za dar sto dolarjev, ki so ga za naš Dom počitka poslali po vrnitvi v Sydney. Iskren Bog plačaj!

+ Dne 18. julija sta bila krščena **Michael Anton in Kate Margaret**, oba člana mlade družine Antona Horvat in Lynne Christine r. Worcester. Horvatovi živijo v Noble Parku.

Dne 26. julija je bil krščen **Andrew Frank**. Iz Donvale sta ga prinesla h krstu Andrej Ivičević - Bakulić ter Biserka r. Fiamengo.

Na Marijin praznik 15. avgusta pa je krstna voda občila glavico sina družine Jana Leslie Cosier in Silvije Stane r. Koce. Ime mu je **Colin George**. Prinesli so ga iz North Carltona, kjer je mama zdaj zaposlena, sicer pa družina živi v Warrnamboolu. Svoje drugo ime pa je dečko dobil po starem atu, dr. Juretu Kocetu.

Vsem trem družinam naše čestitke!

+ Poleg enega poveljavljenega zakona, ki prej še ni bil izvršen v katoliški cerkvi, in zakona mladega dalmatinskega para, smo imeli prvega avgusta pri Sv. Cirilu in Metodu poroko našega bivšega ministranta, **Peter Bračko**, rojen v Richmondu in krščen v kapeli Baragovega doma, se je pred oltarjem za vedno srečal s svojo izbranko **Kelley Louise McGrath**, rojena v East Melbourne in krščena pri Sv. Ani v East Kew. Oba sta po poklicu kuharja — lačna v življenju ne bosta!

Naj omenim še poroko, ki je bila 18. julija pri Sv. Jožefu v Malvernu. Pierre Van de Laak, sin naše napovedovalke na 3EA, je obljubil zvestobo svoji življenjski družici. Njeno ime: Jacqueline Frenken.

Vsem štirim parom naše najboljše želje na pot!

+ V mesecu septembru imamo kar tri oz. štiri prireditve. Na prvo nedeljo po deseti maši je **proslava Očetovskega dne**. Nastopila bo Slomškova šola in zapeli bodo Glasniki. Gospodinje pa spet naprošam, da tudi za očete ob njih dnevu prinesejo kaj za skupno mizo.

Na tretjo nedeljo, 20. septembra, je naš tradicionalni **Dan starejših**. Upokojenci bodo naši gostje tako v cerkvi pri bogoslužju ob desetih kot potem v dvorani, ko bomo zanje pripravili program in tudi kosilo. Vsi iskreno dobrodošli! — Popoldne istega dne pa je na sporedu tudi **WALKATHON** v prid Doma počitka. Radi bi oddali še več nabiralnih pol, da bo tudi finančni uspeh te naše vsakoletne akcije zvest tradiciji prejšnjih let. Mladina, vabljenka k udeležbi!

Na soboto 26. septembra zvečer bomo obhajali obletnico Baragovega doma s srečanjem bivših fantov, ki so pri nas našli svoj dom v Avstraliji. Vsi so vabljeni s svojimi družinami na ta domači večer ob srečanju starih znancev in obujanju spominov. — Kot vsako leto so ta večer dobrodošli tudi cerkveni pevci, ministranti in Glasniki ter njih družine. Čim več nas bo, tem lepši bo večer.

+ Glasniki že nekaj časa pridno vadijo. Parkrat so že peli v cerkvi in tudi na odru. Zdaj je seveda glavna skrb priprava za nastop na Mladinskem koncertu v soboto 3. oktobra. Hvaležni smo pevski učiteljici Katrini Vrisk, ki se je odzvala naši prošnji ter vodi pevске vaje. Pa tudi mame Glasnikov je treba pohvaliti. Zdaj jim za nastop krojijo in šivajo enotne obleke.

+ Menim, da zdaj že lahko zaključim letošnjo Ciril-Methodovo nabirko, četudi bo kak dolar še vedno prišel. Vseh skupaj se je vrnilo 277 darilnih kuvertic, nabrana vsota pa je dosegla 4.711,60 dolarjev. Da bo šla nabirka v Sklad Doma počitka, sem menda že zadnjič omenil. Dobrotnikom Bog povrnili!

+ Zadnjič ob Francu Plutu, ki je "postrigel" naša dva iglavca pred Baragovim domom, nisem omenil sina Rudita. Vneto mu je pomagal in vlačil veje na kup, kakor že lani enkrat pri podiranju drevesa. Kajne, Rudi, da mi oprustiš? Sem pač že star in pozabljiv.

+ Nedavno smo obnovili streho Baragovega doma, kar je bilo že nujno potrebno, saj smo imeli z njo že dolgo veliko skrb in stalnega popraviljanja. Dvoriščno stran so prekrili s pločevino, kar je bilo tu še dobrih skrilastih strešnikov, so jih pa porabili na zunanji strani. Tako bo, upam, za enkrat mir. — Za kritje

stroškov se imam zahvaliti pokojni dobrotnici Eileen Cody. Ona nam je poleg hiše, katere izkupiček ob prodaji je šel v Sklad Doma počitka, zapustila za Baragov dom 20.000 dolarjev. Brez tega daru bi se ne mogli lotiti popravila.

Zdaj nas čaka še obnova nizke pločevinaste strehe na dvorišču, ki je tudi že dotrajana in pušča na vseh koncih. To delo je obljubil Bogovičev Tone, gotovo pa bo potreboval kakega pomočnika.

Končana je tudi nova vodna inštalacija Baragovega doma, saj so bile stare cevi tako zamašene, da ni bilo nobenega pritiska več. Delo je zelo zadovoljivo izvršil Žugičev Jože in zasluži našo zahvalo.

+ Zadnji čas nas smrt kar prepogosto obiskuje. Zopet se je od nas poslovila cela vrsta rojakov:

Na nedeljo 19. julija so našli mrtvega v njegovem stanovanju — živel je pri našem rojaku Maksu Koržeju v Kew — IVANA JAKSIČA. Smrt ga je našla med nočnim počitkom, morda že dan ali dva prej. Pokojnika je od časa do časa mučila božjast in zelo verjetno mu je nenaden hujši napad brez hitre pomoči končal življenje. Pokojnik je bil rojen 20. septembra 1944 v Sisku in je bil kmalu po prihodu v Avstralijo (leta 1968) med fanti Baragovega doma. Tudi kasneje je večkrat prišel okrog. Lani mu je, pri njem na obisku, umrla mama Jela, ki je do svoje bolezni redno prihajala v našo cerkev. Pripravil sem jo za odhod v večnost in v naši cerkvi je bila zanjo maša zadušnica, preden so jo odpeljali z letalom domov za pokop, kot si je želela in je lepo uredil zanjo sin Ivan. — Ker je želja sestre Marice v domovini, naj bi tudi Ivan počival ob mami v domači zemlji, truplo čaka v Pogreb-nem zavodu, da Public Trustee uredi formalnosti.

V Geelongu je na svojem domu v Belmontu dne 23. julija umrl ALOJZ SERTIČ. Zadel ga je srčna kap. Bil je doma iz Maribora, dasi je bil rojen v Liki in sicer 8. marca 1925. Kot begunec je prišel v Avstrijo, kjer se je v Grazu poročil z Lojzko Botolen, ki je tudi Mariborčanka. V Avstralijo sta emigrirala leta 1956 in si končno v Geelongu ustvarila svoj dom. Poleg žene zapuščata tudi sina Mihaela, ki je seveda že odrasel in ima svojo družino. Zelo ga bo pogrešalo tamkajšnje slovensko društvo, saj je veliko svojega časa in dela žrtvoval Cankarjevemu domu na hribčku, veliko njegovih načrtov pa je ostalo neizpolnjenih.

Pogrebno mašo smo imeli v ponedeljek 27. julija v glavni geelongški cerkvi (St. Mary's), sledil je pogreb na Western Cemetery. Odbor društva se je zaslužnemu pokojniku oddolžil s tem, da so bili vsi udeleženci pogreba povabljeni v Cankarjev dom na okrepčilo.

ANTON ŠEGEC je umrl v Austin Hospitalu v sredo 29. julija, kamor so ga prepeljali po novem hudem na-

padu, žal pa je bila zdravniška pomoč tokrat brezuspešna. Pokojnik je nad deset let trpel za kostnim rakom in ga je Bog končno rešil trpljenja.

Anton je bil rojen dne 5. novembra 1914 slovenski izseljenski družini v Woodside, Ohio, ZDA. Po materini smrti je sedemletni fantek odšel z očetom, ki se je vrnil v Postojno. Ko je dorasel, se je poročil z Olgo Zalar. Po zadnji vojni je odšel za kruhom v Holandijo, kamor mu je po nekaj letih sledila tudi družina. V Avstralijo jih je pripeljala ladja "Waterman" 20. maja 1960. Dom so si uredili v melbournskem okraju Prestonu. Poleg žene zapušča štiri odrasle otroke.

Slovensko pogrebno mašo smo imeli v ponedeljek 3. avgusta v cerkvi Srca Jezusovega v Prestonu, zadnji domek na svetu pa je dobil pokojnik na krajevno pokopališču.

Dne 4. avgusta je prav tako v Austin bolnišnici (Heidelberg House) zaključil trpljenje zadnjih mesecev življenja IVAN (JOHN) BAN. Pokojnik je sin med nami znane Banove Ivanke in pok. Franca, rojen dne 28. avgusta 1928 v Mojstrani. V Avstralijo je prišel s staršema leta 1949 iz begunskega taborišča Sv. Vid v Avstriji ter se leta 1956 pri Sv. Gabrijelu (Reservoir) poročil v Ido Mulej, prav tako Gorenjko po rodu. Po poklicu je bil tehnični risar pri Fordu. Zahrbna bolezen ga je napadla lansko leto, a po operaciji je skoraj izgledalo, da bo ozdravel. Žal ni bilo tako. Zopet je moral pod zdravniško oskrbo in končno je, previden s. tolažili sv. Cerkve, lepo pripravljen in vdan v božjo voljo odšel v večnost. Poleg mame in žene zapušča sina Mihaela in že poročeno hčerko Rosemary.

Rožni venec ob krsti smo zmolili v slovenski cerkvi v nedeljo zvečer, po pogrebni maši naslednji dan (10. avgusta) pa smo pokojnika spremili na pokopališče Templestowe, kjer bo čakal vstajenja.

Med žrtvami nesmiselnega streljanja v melbournskem okraju Clifton Hill — o tragediji na večer nedelje 9. avgusta so avstralski časopisi na veliko pisali — je bil tudi DUŠAN FLAJNIK. Z avtom se je peljal na delo v pivovarno, kjer je bil zaposlen polnih 26 let. Strel ga je nepričakovano ubil na mestu in je še mrtev trdno držal za volan.

Ko sem v časopisu bral priimek, ki je vsekakor slovenski, dasi mi je bil pokojnik nepoznan, sem se odpravil na družinski naslov v Preston, da izrečem ženi ter sinovoma (Tony ima 21 let, Steven pa 16) osebno sožalje. Tam sem zvedel, da je pokojnik po očetu res slovenskega rodu. Oče Slavko je bil Belokranjec, rojen leta 1896 v Lukovem dolu, na slovensko-hrvaški meji blizu Karlovca. Kot orožnik je bil premeščen v Makedonijo, kjer se je poročil v domačinko. Trije sinovi in hči so bili rojeni blizu Bitolja, med njimi leta 1935 tudi Dušan. Mati je vse otroke vzgojila v svoji

pravoslavni veri.

Dušan se je že doma poročil z Elefterijo Trendo. V Avstralijo sta emigrirala leta 1960. Tu so tudi njegovi bratje, oba starša pa sta umrla — oče Slavko v juniju 1985 v Prestonu.

Dušanov pogreb je bil v petek 14. avgusta iz makedonske pravoslavne cerkve v Prestonu na krajevno pokopališče.

Izgubili smo tudi IGNACA VALENČIČA, ki je zaključil svojo zemsko pot dne 11. avgusta na svojem novem domu izven Melbourn, Narre Warren East. Moža korenjaka in poštenjaka ter neumornega delavca — vodil je lastno prevoznisko podjetje s sinom Štefanom — je prizadela dolgotrajna zavratna bolezen. Pokopala je vse lepe načrte, kako bo z družino užival svoja stara leta na hribčku svoje prostrane farme. Pokojnik je bil rojen 23. decembra 1922, Velika Pristava (Šmihel pri Pivki). V Avstralijo je prišel preko italijanskih begunskih taborišč leta 1949 ter se v decembru 1954 v melbournski stolnici poročil z Vido Marinčič iz Zagorja pri Pivki. Valenčičeva družina ima štiri že odrasle otroke. Iz Fairfielda se je preselila v Noble Park, od tam pa ne dolgo tega na svojo farmo. Pokojni Ignac je kmalu po prihodu začel s prevozništvom ter je s svojim tovarnjakom pomagal tudi pri zidavi naše cerkve.

Svojo bolezen je vzel za resno pripravo na večnost. Že v bolnišnici je večkrat prejel svete zakramente, na petek pred smrtjo, prvi petek v avgustu, pa je še enkrat dokončno uredil račune z Bogom ter prejel svete zakramente. V nedeljo je se je po telefonu poslovil od svojih domačih v domovini, dva dni kasneje pa mirno zatisnil oči.

Že udeležba pri rožnem vencu v četrtek 13. avgusta zvečer je pokazala, kako je bil pokojnik znan in spoštovan med rojaki, enako tudi pogreb naslednji dan, ko smo po maši zadušnici spremili Ignacove zemske ostanke na pokopališče Springvale.

Hvaležen sem Valenčičevi družini za izraženo željo, naj bi pokojnikovi prijatelji namesto rož na grob v njegov spomin raje darovali za naš Dom počitka. Tako je Sklad za Dom m. Romane, ki bo zrastel ob naši cerkvi, dobil lepo vsoto 845.— dolarjev. Bog povrni vsem! Rož na grobu že zdavnaj ni več, ti darovi v spomin pokojnemu Ignacu pa bodo ostali in služili skupnosti.

Vse naše drage rajne, ki jih je žal preveč, priporočam v toplo molitev, vsem žalujočim družinam pa naše iskreno sožalje ob težki izgubi. R. I. P.

+ Vecerno mašo bomo imeli na prvi petek v septembru (4. sept.), dalje v torek 8. septembra (Marijino rojstvo) in pa na torek 15. septembra (Žalostna Mati božja). Vabljeni!



MISIJONARKE LJUBEZNI, štiri sestre matere Te-rezije iz Kalkute, so se naselile v Sloveniji. Na praznik Karmelske Matere božje, 16. julija, jih je ljubljanski nadškof Šuštar slovesno sprejel ter jim izročil ključke njihovega doma, obnovljene župnijske hiše tik ob cerkvi na Ježici. Bila je res prisrčna "slovenska slovesnost". Sprevod s sestrami, ministranti, duhovniki in nadškofom je šel najprej v cerkev, kjer je nadpastir novodošle sestre pozdravil pred mašo v imenu Cerkve na Slovenskem. Njih bodočemu delu med našim narodom je zaželel obilo božjega blagoslova. Z nadškofom je somaševalo več duhovnikov in zastopnikov raznih redov. Po končanem bogoslužju je dr. Šuštar blagoslovil sestrsko redovno hišo, v kateri je tudi lična kapelica, ki bo središče njihovega dnevnega molitvenega življenja.

Brez dvoma bodo našle misijonarke ljubezni tudi v Sloveniji veliko prilike za lajšanje telesne in duhovne bede.

TUDI V SLOVENIJI se vedno bolj uveljavlja takoimenovana "Krištofova nedelja" – letos so jo slavili 19. julija na Brezjah. Ta praznik voznikov je uvedla misijonska organizacija MIVA z geslom za voznike: **Kilometer - dinar!** Prijatelji misijonov odštevajo ta dan za vsak prevožen kilometer en dinar za oskrbo vozila kakemu misijonarju. Mašo z nagovorom je letos imel pomožni škof Jože Kvas. Med drugim je poudaril, da je praznik izziv za vse voznike: Bodite previdni in spoštljivi do vseh uporabnikov cest! Praznik je vest, zapoved ljubezni do bližnjega kaj hitro postane ranljiva prav na cestah. Ljubite življenje drugih, saj ima slednji neodtujljivo pravico do njega!

V istem smislu je voznike svaril ravnatelj avstrijske MIVE, ki se je tudi udeležil tega slavlja. Vo-

zilo, ki so ga letos tam blagoslovili in bo dar slovenskemu misijonarju, pa je vsekakor izraz vere, upanja in vzajemnosti z vsem svetom, ki tudi Slovence povezuje z drugimi v eno samo božjo družino.

TRIDESETLETNICO je obhajala letos slovenska gimnazija v Celovcu. Dne 9. maja 1957 je tedanji avstrijski minister za šolstvo podpisal odlok o njeni ustanovitvi. Dijaki in profesorji so jubilej proslavili 31. maja s posebno akademijo. Slavnostni govornik je bil sedanjí ravnatelj dr. Reginald Vospernik. S hvaležnostjo se je spomnil vseh, ki so prispevali svoj delež k ustanovitvi in rasti tega našega tako važnega zamejskega vzgojnega zavoda. Posebej se je spomnil prvega ravnatelja dr. Jožka Tischlerja in njegovega naslednika dr. Pavla Zablatnika ter vseh dosedanjih profesorjev, naj bo že pokojnih ali pa upokojenih.

V teh tridesetih letih je drsalo šolske klopi celovške slovenske gimnazije 924 dijakov in dijakinj. Mnogi izmed njih imajo danes vplivno besedo v javnem življenju ter lahko mnogo koristijo našemu narodu v zamejstvu.

Ob tridesetletnici – tudi naše iskrene čestitke!

GOSPODARSKA ZVEZA Slovenije je nedavno predstavila precej črno sliko slovenskega gospodarstva. Glede prvega štirimesečja našega leta so na podlagi statističnih podatkov prišli do zaključka, da so resolucijski cilji nedosegljivi, inflacija pa se še bolj razpihuje z razsipno posojilno denarno politiko. Po poročilu sodeč so se po dolgem času tudi poslužili "kapitalističnih" zdravil: povečanja vloge trga, večje samostojnosti raznih podjetij in pa vrnitve pravice posameznim bankam, da samostojno poslujejo z devizami, ki se stekajo v njih blagajne.

UREDITEV PROMETA je za Ljubljano pravi glavobol, ki meščane kot mestno vodstvo že dolgo muči. Radi bi preusmerili osebni prevoz v skupnega, dali bi radi prednost pešcem in kolesarjem, izločili ves tovarni promet z mestnih ulic, potniški promet pa izboljšali in bolj praktično povezali. In še mnogo drugega. . . Kot pišejo, pa je problem vseh problemov negativno razmerje med motornimi vozili in parkirnimi prostori. Motornih vozil je vsega skupaj okrog 10.500, parkirnih prostorov pa v Ljubljani toliko manj, da mora kakih 5.500 voznikov dnevno parkirati na nedovoljenih mestih, če hočejo opraviti v redu svoj posel.

OSEMDESETLETNIK je postal v letošnjem juniju ugledni slovenski likovni umetnik, akademski slikar p. **Gabrijel Humek**. Kot cistercijan živi v samostanu v Stični na Dolenjskem, ki se je že v davnem dvanajstem stoletju uveljavil kot pomembno kulturno središče. Pater je bil rojen leta 1907 v Bohinjski Bistrici. Po vstopu v red belih menihov in mašniškem posve-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L

ALDO and JOE

**10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061**

Telefon:
359 1179



čenju je obiskoval v Krakovu na Poljskem Akademijo likovnih umetnosti, nato študiral slikarstvo tudi v Zagrebu in končno v Ljubljani, kjer je leta 1947 diplomiral pri prof. Gojmiru Kosu. Imel je že vrsto samostojnih razstav, zadnjo v letošnjem maju. Leta 1980 je v Piranu za svoje umetniške stvaritve prejel tudi visoko odlikovanje.

KAJ PA italijanske volitve in zamejski Slovenci?
Po poročilu je Slovenska skupnost v Furlaniji – Juljski krajini obdržala kakih 60 odstotkov svojih tradicionalnih glasov. Nazadovanje slovenske stranke je bilo tokrat zares občutno. Pri tem moramo upoštevati protislovensko kampanjo na Tržaškem, delno razdvojenost v stranki sami in pa zavest o majhni možnosti za izvolitev lastnega kandidata. Pač pa je bil na komunistični listi izvoljen slovenski senator iz Trsta – Špetič, četudi s težavo.

Pomembna je splošna okrepitev zaveznitva manjšin, s katero je sodelovala tudi Slovenska skupnost in bo v parlamentu podpiralo zahteve zamejskih Slovencev za pravični zaščitni zakon. Za manjšinsko zaveznitvo je bil na Sardiniji potrjen en senator in dva poslanci. V dolini Aoste pa je francoska stranka proti pričakovanju potrdila tako senatorja kot poslance.

Zaradi volilnih izidov v Trstu bodo prizadevanja zamejskih Slovencev precej težja. Protislovenska gonja je tudi tam obrodila svoje sadove. Sporazum med socialisti in Listo za Trst je poslal v parlament prvikrat tudi dva kandidata socialistične stranke iz Trsta: socialističnega senatorja in pa predstavnika Liste za Trst. Obe skupini sta med volilno kampanjo odrekli Slovincem v Italiji vse temeljne pravice.

ZANIMIVO uradno poročilo je prišlo iz Slovenije (RTVL – Radio Televizija Ljubljana) v svet z datumom 20. julija 1987. Treba ga je nekajkrat prebrati, da zajame vsebino in razume ozadja, ki so do poročila pripeljala. Takole se glasi dobesedno:

“Zvezna zakonodaja je z intervencijskimi in obračunskim zakonom zavrla in onemogočila normalen kulturni razvoj naše republike, menijo v Kulturni skupnosti Slovenije. Zato je njena skupščina sklenila na ustavnem sodišču poiskati pravico in od njega zahteva, da preveri ustavnost intervencijskih ukrepov in nekaterih določil intervencijskega zakona, ki so še posebej prizadeli kulturo. Zvezna zakonodaja po mnenju Kulturne skupnosti grobo posega na področje kulture, saj mimo svoje pristojnosti ureja področje, ki je izključno v republiški pristojnosti. Gre predvsem za zagotavljanje sredstev za kulturo.

O zagatah slovenske kulture so spregovorili tudi člani predsedstva Slovenije. Menili so, da je sedanje stanje nevzdržno in da bodo s stanjem in s svojimi stališči seznanili predsedstvo Jugoslavije. Kulturno

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

področje bi morali zavarovati pred nepredvidenimi pretresi in nihanju, ki onemogočajo njegov razvoj, za področje vseh družbenih dejavnosti pa najti stalen vir sredstev, kar bo terjalo precejšnje napore.”

Tako uradno poročilo Sloveniji v svetu. Zveni kot SOS ob utapljanju naše kulture (in narodnosti) v rodni domovini pod Triglavom.

GLEDE VARNOSTI NA CESTAH je Slovenija neke na dnu lestvice izmed vseh evropskih dežel. V zadnjih desetih letih je bilo na njenih cestah ubitih 5832 ljudi, nad 80.000 pa poškodovanih. (V vsej Jugoslaviji je v istem obdobju zaradi prometnih nesreč umrlo 48.473 oseb, poškodovanih pa je bilo nad 560.000.)

V Sloveniji se je od leta 1979, ko je bilo stanje najslabše (735 mrtvih) postopoma izboljševalo do leta 1985 (464 mrtvih). V letu 1986 in v prvih mesecih našega leta pa se je število prometnih nezgod, mrtvih in poškodovanih, povečalo za več kot 8 % glede na isto obdobje minulega leta. Letos je bilo že v prvih štirih mesecih glede na enako obdobje lanskega leta kar 157 prometnih nesreč več, 20 več mrtvih in nad 100 več oseb poškodovanih. Poročilo pravi, da se ob večanju števila slabšajo tudi razmere na področju cestne mreže, kakor tudi stanja vozil v zasebnem in družbenem sektorju. To bi bilo najbrž delno gotovo tudi vzrok višjega števila nesreč.

Številke res niso rožnate. Jih bodo znali znižati?

ZOPET naj bi bila matura na srednjih šolah, so odločili pri Strokovnem svetu SR Slovenije za vzgojo in izobraževanje. Ti zaključni izpiti so različni z ozirom na dolžino študija: pri dvo in triletnih smereh izobraževanja bo pismeni in ustni izpit iz slovensčine in književnosti, pri štiriletnih pa poleg teh dveh še ustni in pismeni izpit iz tujega jezika ali matematike, dodana pa bo še kaka preizkušnja iz drugih predmetov.

V KRIŽANKAH v Ljubljani, nekdanjem samostanu križarskega reda, so odprli letos že 35. mednarodni poletni festival. Kot prvi je nastopil Veliki kanadski balet, sledijo pa mu tuji in domači nastopajoči.

MOLITEV V SVETEM PISMU

JEZUSOVA MOLITEV

/ MOLITEV SRCA/

VSAK vernik se najbrž strinja s tem, da moramo nekaj svojega časa posvetiti Bogu. Ob zahtevi apostola Pavla, "Neprenehoma molite!" (1 Tes 5, 17), pa bi marsikdo prišel do ugotovitve, da to sploh ni mogoče. Po daljšem razmišljanju bi se morda kdo spomnil na samostane kontemplativnih redov, ki so navadno obdani z visokim obzidjem. Nekomu bi prišel na misel oče zahodnega menišтва sv. Benedikt z geslom: "Moli in delaj!" Bi odkrili pot do neprestanе molitve, če bi nadaljevali v tej smeri? ...

V začetku tega stoletja se je precej ljudi začelo zanimati za knjigo: Odkritosrčne izpovedi ruskega romarja svojemu duhovnemu očetu. Danes je ta knjiga ena najbolj poznanih del ruske duhovnosti v zahodnem svetu in je pred nekaj leti izšla tudi v hrvaškem prevodu. Avtor dela ni poznan, slog pa je soroden ruskim meniškim spisom iz konca prejšnjega stoletja. Pisatelj popisuje svojo pot skozi sibirsko prostranstvo in svoja prizadevanja za opravljanje neprestanе molitve srca.

Molitev srca ali Jezusova molitev sega v same začetke krščanstva. Že prvi puščavniki in člani meniških skupnosti so oblikovali razne premišljevalne molitve. Zajemali so iz Svetega pisma. Čimbolj so napredovali v molitvi, tembolj so postajale njihove molitve preproste. Nazadnje jim je zadostovalo le nekaj besed, da so ohranjali neprestan misel na Boga. Tako se je med vzhodnimi očeti skozi stoletja izoblikovala tale molitev: "Gospod Jezus Kristus, (božji Sin), usmili se me (-ne grešnika)!" Ta preprosta in kratka molitev združuje prošnji, ki ju beremo v Svetem pismu: prošnjo slepega Bartimaja in prošnjo cestnarja. Oba sta spoznala, da je le v Bogu njuna rešitev.

V štirinajstem stoletju je menih Kalist z gore Atos izdal priročnik o Jezusovi molitvi. V njem najprej podaja pravila za oblikovanje življenja, nato preide k mo-



litvi srca. Ta je sestavljena iz dveh delov. Prvi del, "Gospod Jezus Kristus, božji Sin", se izgovarja glasno in sočasno z vdihom. Tako vdih ponazarja našo izročitev Kristusu. Drugi del pa je vrnitev k samemu sebi; ob izdihu izgovarjamo "usmili se me". Za opravljanje take molitve je potrebna zbranost, umirjenost, molk; tega pa ne dosežemo brez prave vere in dobrih del.

Konec osemnajstega stoletja je izšla zbirka izrekov petindvajsetih vzhodnih očetov o Jezusovi molitvi z naslovom *Filokalijs* (ljubezen do lepote, dobrega, do kreposti; v stari cerkveni slovanščini – dobrotoljublje). Ta knjiga je bila ob branju Svetega pisma najpogostejše čtivo tistih, ki so se uvajali v Jezusovo molitev.

+ + +

Ruski romar na začetku svoje izpovedi pripoveduje, kakšen nemir ga je prevzel, ko je nekoč pri maši slišal, da je potrebno neprenehoma moliti. Začel je brati Sveto pismo, a ni našel pojasnila. Vse pridige, ki jih je poslušal, so govorile le o tem, kaj molitev je in kakšne sadove prinaša. Nihče mu ni znal povedati, kako naj v molitvi napreduje. Odločil se je, da si bo poiskal duhovnega učitelja. Po dolgem iskanju je srečal duhovnega očeta – starca in ta mu je pokazal pot do Jezusove molitve.

Neprestana notranja Jezusova molitev je v nenehnem izgovarjanju Jezusovega imena z ustnicami, duhom in srcem; v predstavljanju njegove navzočnosti sočasno s prošnjo, naj bo usmiljen z nami pri vsakem delu, povsod, ob vsakem času, celo v spanju. Po tej razlagi mu je starec prebral še odlomek iz Filokadije:

Božja beseda

KO svojimi učenci in precejšnjo množico odhajal iz mesta, je slep Bartimaj, Timajev sin, sedel kraj pota in prosil vbogajme. Brž ko slišal, da je Jezus iz Nazareta, je začel vpiti: "Jezus, Davidov sin, usmili se me!"

Mr 10, 46 – 47

CESTNAR pa je stal daleč proč in še oči ni upal povzdigniti proti nebu, ampak je trkal na prsi in govoril: "Bog, bodi milostljiv meni grešniku!"

Lk 18, 13

Sedi v miru in samoti, skloni glavo, zapri oči; mirno dihaj in v mislih obrni svoj pogled v notranjost srca; popelji um – to je: svoje misli – iz glave v srce. Med dihanjem tiho izgovarjaj, z ustnicami ali pa le v mislih: "Gospod Jezus Kristus, usmili se me!" Odrini od sebe vse, kar te raztresa; bodi miren in potrpežljiv ter pogosto ponavljaj to vajo.

Tako je začel romar opravljati Jezusovo molitev. Kadar je naletel na težave, se je vrnil k starcu in ta mu je pokazal pot naprej. Tedni so minevali in romar se je vadil v molitvi; najprej jo je ponovil tritisočkrat na dan, nato šesttisočkrat in nazadnje dvanajsttisočkrat. Sprva je bilo težko, polagoma pa je opravljal molitev z lahkoto in veseljem v srcu. Ko je to povedal svojemu starcu, mu je ta začel razlagati: "Zdaj ti dovoljujem: ponavljaj molitev kolikorkrat hočeš. Poskušaj posvetiti molitvi vse trenutke dneva in kliči Jezusovo ime brez štetja. V ponižnosti se prepusti božji volji in računaj z njegovo pomočjo. Vem, da te ne bo zapustil in ti bo kazal pot."

Kmalu zatem je starec umrl, romar pa je odšel naprej in nadaljeval z molitvijo srca.

Svojo prvo izpoved zaključuje romar nekako tako: Tako zdaj hodim okrog in opravljam Jezusovo molitev. Včasih prehodim več kot sedemdeset vrst na dan (vrsta – 1.06 km), pa ne čutim utrujenosti... Ko me začneja zebsti, molim bolj zbrano in že se ogrejem. Če me kdo užali, se bolj poglabim v Jezusovo molitev in že ni več jeze ter užaljenosti... Čeprav še nisem dosegel neprestanе molitve srca, se zahvaljujem Bogu, da zdaj razumem vrstico iz Pavlovega pisma, ki pravi: "Neprenehoma molite!"

V naslednjih treh izpovedih romar nadaljuje pri-poved o svoji poti molitve. Molitev ga ne zapira vase, ampak mu kaže pot do ljudi, ki so v potrebi.

+ + +

Jezusova molitev, ali kakor jo nekateri imenujejo: krščanska mantram – joga, nam prinaša določeno sporočilo. Nakaže nam možnost božjega prihoda v naš vsakdan. V Njem se lahko spočije naše "nemirno srce".

Če bi želeli v svoje življenje uvesti neprestanо molitev, ni potrebno, da se podamo na pot kot ruski romar, ali kot nam bolj domači avstralski "swagman". Lahko postanemo romarji v svojem srcu. Ne pozabimo, da nam to svetuje tudi evangelist: "Živite kot tujci in popotniki na tem svetu!" Potrebno je le, da skušamo biti neprestanо povezani z Bogom preko molitve, da smo z njim domači. Gotovo ne bomo kar celi dan šepetali besedilo Jezusove molitve; lahko pa se kdaj čez dan za trenutek zberemo in pomislimo nanj, ki je Pot, Resnica in Življenje za vsakega izmed nas. Ponovimo v srcu nekajkrat njegovo ime; morda takrat, ko vstanemo, ko zapušča-mo domačo hišo, na postaji ali na avtobusu, na ulici sredi mesta ali zvečer predno se usedemo pred televi-zor...

Če je v našem srcu kaj prostora za Boga, potem bomo že našli čas, da bomo nekaj trenutkov z njim. Lahko mu prepustimo naš utrip srca in tako bo po-stalo vse naše delo molitev. Ne pozabimo pa, da sta za takšno molitev potrebna tudi odpoved in moralno življenje.

Ko bomo razmišljali o vsebini te kratke molitve, bo-mo vedno znova odkrivali njeno bogastvo.

G o s p o d : izraža njegovo božanstvo.

J e z u s : Jahve je odrešenje ali Jahve rešuje. Več-no življenje bomo prejeli po njem, ki nam je postal enak v vsem razen v grehu.

K r i s t u s : maziljenec, Mesija. Obljubljeni, ki pri-haja, da vzpostavi božje kraljestvo, kraljestvo resni-ce, ljubezni in miru.

B o ž j i S i n : sin živega Boga in pot k Očetu.

U s m i l i s e m e : kljub dvajsetemu stoletju še nimamo v rokah svoje usode; še smo potrebni bož-jeja usmiljenja. Ne čakajmo na čas stiske, tudi v tem trenutku smo potrebni božjega usmiljenja.

Zdaj bomo lažje razumeli Pavlovo misel, ki jo je na-menil kristjanom glavnega mesta rimske province Ma-kedonije: "Zmeraj se veselite. Neprenehoma molite. V vsakršnem položaju se zahvaljujte, zakaj to je božja volja v Kristusu Jezusu glede vas."

P. TONE

Opomba: Uporabljal sem hrvaški prevod: Ispovijest ruskog hodočasnika, KS, Zagreb 1985.



*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

NEWCASTLE bo imel obisk g. Žerjava s sveto mašo in misijonskim govorom v nedeljo 23. avgusta ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo bo prilika za sveto spoved. Po maši bo rokohitska predstava v dvorani pri sestrah. Povabite še druge, ki ne bodo brali tega oznanila!

FIGTREE ima slovensko službo božjo 13. in 27. septembra ob peti uri popoldne.

CANBERRA ima slovensko mašo spet v nedeljo 20. septembra ob 10.30 dopoldne v Red Hillu, vogal Nuyts in Hicks Sts.

PREDAVANJE O MEDJUGORJU bo v naši dvorani pri Sv. Rafaelu v nedeljo 30. avgusta od druge do pete ure popoldne. Predaval bo v angleščini znani avstralski pisatelj **Leon Le Grand**. Na koncu predavanja bo pokazal tudi najnovejšo video-kaseto o teh dogodkih. Povejte o tem predavanju tudi avstralskim znancem, ki se zanimajo za Medjugorje!

OČETOVSKI DAN bomo praznovali na prvo septembrsko nedeljo, 6. septembra. Kot vedno se bomo naših očetov spomnili pri sveti maši, nato pa bo njim v čast v dvorani odski spored in pa piknik za vse.

PRVO SV. OBHAJILLO bomo imeli na nedeljo 13. septembra. K tej slovesnosti vabimo tudi druge naše prvoobhajance, ki so prejeli v tem času prvo sveto obhajilo v avstralskih cerkvah. Prijaviti pa se morajo vsaj dva tedna prej.

NAŠE ŽEGNANJE bo letos na četrto nedeljo v septembru, 27. septembra. Istočasno bo tudi praznovanje zakonskih jubilejev. Zato vabimo k prijavi vse, ki praznujete letos kakšen zakonski jubilej, kot npr.

10-, 15-, 20-, 25-, 30- ... letnico zakonskega življenja. Po maši bo seveda tudi piknik.

MLADINSKI KONCERT bo letos v Melbourneu v soboto 3. oktobra. Ta dan se kar hitro približuje. Zato vabimo vse, ki žele nastopiti, da čimprej pošljejo svojo prijavo za nastop in svoj spored. Pogoji so bili že nekajkrat omenjeni v zadnjih številkah "Misli".

MLADINSKI ZBOR "ZARJA" prireja tekmovanje s tortami, ki bo v naši dvorani po maši na nedeljo 30. avgusta. Doprinos tekmovanja bo za potovanje zbora na mladinski koncert v Melbourne. Določene so razne starostne skupine, tekmovanje pa bo za najlepšo in za najokusnejšo torto. Vabimo vse, ki se radi postavite s svojo slaščičarsko umetnostjo, da se tekmovanja udeležite. Podrobnejše informacije dobite od kateregakoli člana "Zarje", ali od voditeljice zbora Marjetice Bolko (telefon: 644 7562).

NAŠA STOJNICA v Merrylandsu je spet na sporedu v petek 4. septembra. Zato se zopet priporočamo za pecivo in primerne predmete. Prinesite stvari v naše versko središče v četrtek pred prodajo, gotovo pa v petek na dan prodaje zjutraj! Topla zahvala!

BIRMANSE KANDIDATE za pripravo na ta zakrament že vpisujemo. Kandidati naj bi bili stari naslednje leto vsaj dvanajst let. Če pa je v družini še drugi otrok, ki bo star prihodnje leto vsaj že deset let, se prav tako lahko vpiše. Vpisani kandidati bodo pravočasno obveščeni, kdaj se bo pričel pouk.

MARIJANSKI MISIJON, ki ga je imel g. Mirko Žerjav, je za nami. Hvala Bogu, lahko rečem, da je bila vse štiri dni lepa udeležba. Misijonar je tudi veliko spovedoval in marsikateri rojak je izrabil priliko ter po daljšem času, morda celo po dolgih letih, prejel zakrament sprave. Dnevi misijona so bili za nas vse dnevi milosti. Med bolniki, ki sva jih obiskala z misijonarjem, je bila tudi Ivanka Kariž. Avto jo je podrl, ko je bila na poti v našo cerkev k maši tržaškega škofa Bellomija. Po nesreči, pri kateri si je zlomila nogo v členku, so jo prepeljali v Westmead bolnišnico. Bila je operirana na nogi. Vse bolečine je vdano prenašala ter jih darovala za uspeh misijona. Ivanko bomo pogrešali, saj nam vsako soboto pridno pomaga pri raznih delih, katerih pri nas nikoli ne zmanjka. Želimo ji hitrega okrevanja. Hvala Bogu in svetemu Rafaelu, da ni dobila hujših poškodb. Nesreča se je zgodila prav pred našo cerkvijo.

LORENZO BELLOMI, tržaški škof, je prišel med nas v Merrylands v ponedeljek 3. avgusta. Ob sedmih zvečer je maševal in pridigal slovensko, nato pa vsakega posebej pozdravil in mu izročil spominsko podobico. Z njim smo somaševali Fr. Dino Fragiaco

(rektor Marijinega svetišča na Vejni pri Trstu), Fr. Vi- to Pegolo, C. S., g. Žerjav in jaz. Škof in spremljevalca sta ostala pri nas na večerji. Škof je bil zelo vesel sre- čanja z nami, naši rojaki pa srečanja z njim, kar so po- kazali tudi s tem, da so kljub delavniku napolnili cer- kev.

ROKOHITSKE PREDSTAVE g. Žerjava so pov- sod vzbudile veliko zanimanja. Vlado Lušič, ki ima na SBS, Channel 0, program "Vox populi", je prišel s svojo ekipo na naše versko središče. Posnel je v cerkvi zaključek Marijanskega misijona in nato predstavo g. Žerjava v dvorani. Z g. Žerjavom je imel tudi in- terju. Ob tej priliki je posnel tudi ples folklorne sku- pine. Skupino je za ples pripravila gdč. Ljuba Vrto- vec, ki je prišla iz Ljubljane, da nudi tečaje folklornih plesov po naših društvih.

ZA REDOVNE SESTRE smo prosili pred kratkim za pastoralno delo med našimi rojaki v Sydneyu. V ta namen smo pisali raznim ženskim redovnim kongrega- cijam v Sloveniji. Za enkrat še ni nobenega odgovora. Tudi to našo važno zadevo priporočam v molitev. Sploh radi molimo sleherni dan za duhovne poklice!

KRSTI - Luka Ljubič, Warwick Farm, N. S. W. Oče Bojan, mati Breda r. Kožuh. Botra je bila Biserka Lju- bič, zastopali pa sta jo Morien Lions in Heda Hand. — Merrylands, 19. julija 1987.

David Tovell, Baulkham Hills, N. S. W. — Oče Mi- hael, mati Roza r. Obid. Botra sta bila Simon Roberts in Helen Gašpersič. — Merrylands, 1. avgusta 1987.

Nathan Gregory Markočič, Unanderra, N. S. W. Oče Dušan, mati Sonia r. Legisha. Botra sta bila Jo- seph in Sylvia Lebernegg. — Figtree, 26. julija 1987.

Malčkom, staršem, sorodnikom in botrom naše čestitke!

POKOJNI — Dne 6. julija je v Brisbanu umrl **IVAN ERZETIČ**. Rojen je bil 26. maja 1891 v vasi Slatnik (Goriška Brda). V Avstralijo je prišel že leta 1923. Pr- vi ženi, ki je pripotovala z njim, je bilo ime Ida ter je bila doma s Kojškega. Na poti v Avstralijo jima je na ladji umrl otrok, star osem mesecev. Pokopali so ga v Colombo. Iz prvega zakona sta živa dva otroka: Er- nest je zdravnik, Oskar pa dentist. Ko mu je žena Ida umrla po petih letih zakona, se je Ivan v drugič poro- čil in sicer z Ano r. O'Neill, ki še živi v Brisbanu. Sin drugega zakona je John, ki je tudi dentist. — Pogreb- na maša je bila v farni cerkvi sv. Jakoba, Coorparoo, in na tamkajšnjem pokopališču je dobil svoj zadnji dom.

Dne 11. julija je v bolnišnici v Liverpoolu umrl **DOMINIK KERŠEVAN**, ki je živel v West Hoxtonu, N. S. W. Rojen je bil 18. februarja 1914 v Rihen-

bergu (Branik). Leta 1957 se je v Trstu pri Sv. Jako- bu poročil s Štefanijo r. Bužun, po rodu iz Buzeta v Istri. V Avstralijo sta prišla leto kasneje. Pokojnik je bil do upokojitve zaposlen kot mizar pri železnici. Bolan je bil štiri leta in bil tudi štirikrat operiran. Pred smrtjo je prejel svete zakramente, s katerimi se je pripravil na odhod v večnost. Pogrebna maša je bila v Austral, pokopali pa so ga na pokopališču v Liver- poolu. Poleg žene zapušča tudi sina Edvina in hčerko Ivaldo por. Izola, ki živi v Trstu. Pokojnik je bil tudi daljni sorodnik dr. Mihaela Colja.

V torek 21. julija pa je v bolnišnici Prince Alfred, Camperdown, umrla **IDA SAKSIDA** r. Hvala. Rojena je bila 12. novembra 1915 v Trnovem pri Gorici kot hčerka Ivana in Marije Hvala. Poročila se je leta 1945 v Gorici z Emilom Saksidom, po rodu iz Dornberga. Poleg njega zapušča tudi hčerko Aleksandro. Saksi- dovi so prišli v Avstralijo leta 1955 in živijo v Marrick- ville. Na soboto 25. julija je bila pogrebna maša v tam- kajšnji farni cerkvi sv. Brigite, pokopana pa je bila po- kojna Ida na pokopališču Woronora v Sutherlandu.

V nedeljo 26. julija je v zgodnjih jutranjih urah umrl na svojem domu v Warrawongu **ALOJZ PELKO**. Rojen je bil 10. novembra 1909 v Kranju. Pred drugo svetovno vojno je imel v kraljevi jugoslovanski vojski čin kapetana. Ob nemškem napadu leta 1941 je bil kot vojni ujetnik odpeljan v Gornji Malinovac. V Av- stralijo je emigriral leta 1951. Nekaj let kasneje, v le- tu 1955, se je poročil z Lino Lydijo Ziegler. Do upo- kojitve leta 1965 je bil zaposlen v železnicah kot vodja žerjava. Bil je vse življenje dobrega zdravja, za- čel je bolehati komaj nekaj tednov pred smrtjo. Po- grebna maša je bila v sredo 29. julija v farni cerkvi v Warrawongu, pokopan pa je bil v Dapto na livadnem pokopališču "Lakeside".

Na isti dan, 26. julija, je zvečer ob 6.30 v bolnišni- ci v Mt. Druitt umrla **VIKTORIJA KOŽELJ**. Rojena je bila 3. junija 1937 v vasi Trg pri Karlovcu kot hči pokojnega Andreja Valič in še živeče mame Zlate Župan. Leta 1957 se je v Karlovcu poročila z Ivanom Koželjem, v Avstralijo pa sta prišla leta 1960. Družina je živela v Erskinevillu, nato v Summer Hillu, zdaj pa je v St. Mary's, N.S.W. Med večmesečno boleznijo je Viktorija večkrat prejela zakramente svete Cerkve in tako lepo pripravljena odšla s tega sveta. Četudi je bila hrvaškega rodu, se je naučila slovenskega jezika ter se z možem pridno udeleževala v našem društve- nem življenju. Poleg moža Ivana, ki je zelo aktiven na odru našega verskega središča, zapušča sina Andreja (poročen z Andrejo r. Natoli), sina Branka, mater Zlato Župan in sestro Francko por. Živčič, dočim ji je brat Franjo umrl pred nekaj leti. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v četrtek 30. julija, nato smo

pokojnico spremili na novi del slovenskega pokopališča v Rookwoodu. Moški zbor Slovenskega društva ji je ob odprtem grobu zapel v slovo dve žalostinki.

MARIJA (MIRA) LAJOVIC r. Štrukelj se je rodila 7. decembra 1892 v Mostah pri Ljubljani. Končala je meščansko šolo in že takrat kazala izreden talent za risanje. Ko je naše versko središče leta 1983 organiziralo razstavo, je tudi ona razstavljala.

Po šolskih letih se je zaposlila na banki, po prvi svetovni vojni pa je bila v službi v pisarni predstavnitva kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na Dunaju. Tam se je spoznala z Milkom Lajovicem in se z njim leta 1920 poročila. Po poroki sta se preselila v Ljubljano, kjer se jima je leta 1921 rodil sin Miša, leta 1925 pa sin Dušan. Živeli so za Bežigradom, kjer je imel Milko tovarno kovinskih izdelkov – po zadnji vojni podržavljena tovarna Tuba.

Že med vojno je družina veliko trpela. V letu 1942 je morala v izgnanstvo v Padovo, po vojni pa sta oba sinova odšla v tujino. Moža Milka so zaprli in ga obsodili za "protidržavno delovanje", da so tako vsaj za javnost našli vzrok za podržavljenje tovarne in zaplenbo družinske imovine. Tudi pokojna mama Marija je preživela tri leta v rajhenburških zaporih – s pokojno m. Romano, ki je pripeljala naše sestre v

Avstralijo, sta bili v isti celici ter si pomagali ena drugi pretolči hude zimske mesece. Leta 1958 je prišla z možem Milkom v Avstralijo, kjer sta se spet srečala s svojima sinovoma ter pričela zopet mirno življenje. Oba sinova sta v novi domovini lepo uspela: Miša je prvi povojnih emigrantov, ki je postal senator, Dušan je uspel kot tovarnar očetove stroke. Žal je Marija že leta 1965 izgubila moža Milka ter se naslednje leto preselila k sinu Dušanu v Strathfield. Šele pred dvema letoma je odšla v dom za ostarele, kjer pa so jo domači in gospa Hreščak redno obiskovali ter se ni čutila zapuščeno in pozabljeno.

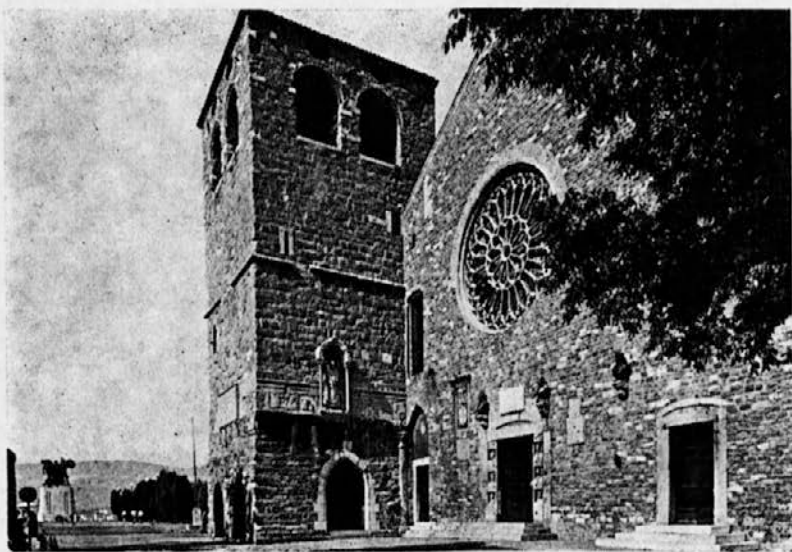
Bolna je bila le tri tedne. Dobila je pljučnico, ki je bila zanjo usodna. Zapustila je solzno dolino dne 6. avgusta okrog dveh zjutraj, v visoki starosti 94 let in pol. Zapušča sina Miša z ženo Tatjano in sinom Tomažem z ženo Ireno ter tremi otroci, sina Dušana z ženo Sašo in sinom Mitjem ter hčerko Alenko z družinama, tri vnuke in sedem pravnukov.

Pogrebno mašo smo opravili za blago pokojnico v soboto 8. avgusta pri Sv. Rafaelu, nato smo jo pospremili na njen zadnji dom na starem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Vseh gornjih pokojnih se spomnimo v svojih molitvah, zlasti pri daritvi svete maše. Naj jim Gospod da svoj mir! Vsem sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

P. VALERIJAN

Stolnica
sv. Justa
v Trstu



Poglejmo v družino! Vez družine je edinole l j u b e z e n . Vse drugo je slepilo.

Zakaj je danes toliko razbitih družin? Toliko ločitev zakonov?

Spet trdim: ker ni duha posta, duha odpovedi, premagovanja . . .

Sveti Pavel je z enim stavkom, z enim poveljem rešil vse to:

DRUG DRUGEGA BREMENA NOSITE! *To je vsa modrost skupnega življenja.*

/Franc Saleški Finžgar/

Premakljivi svečnik

(11.)

Mimo je prišel župnik Ivan in ženske so obnemele.

"No, kaj je novega, ženske? Nekam preveč ste molčeče."

"O Željku smo se pogovarjale. O sosednjem kaplanu. Strašno."

"Res je hudo in velika škoda zanj," je dejal župnik oprezno.

"In če se pri nas kaj takega zgodi?" je navrgla ena izmed njih, da bi vodo speljala na pravi mlin.

"Pojdite no. Sem že prestar, da bi se ženil."

"Vi se šalite, gospod župnik. Kaj pa, če tudi nam že hiša gori? O gospodu kaplanu se sliši marsikaj."

"Kaj pa se sliši?" je vprašal župnik počasi, kakor da zbira svoje misli, kaj naj odgovori, saj je dobro vedel, kam ženske merijo.

"Neko dekle, neka dijakinja je stalno pri njem."

"Stalno že ne, res pa je, da ga rada obiskuje. Zdaj je še vse v redu in se za Zdravka nikar ne bojte. Molite pa le zanj, da bo tak tudi ostal."

"Toda v župniji je toliko govoričenja."

"Tako je vedno bilo. Vi pa ga zagovarjajte in neumne čenče pobijajte. Tudi Željka zagovarjajte, kadar ga kdo obsoja."

"Kako bi le mogle Željka zagovarjati?"

"Tako, da nihče ne vidi dobro niti sam vase, kaj šele v drugega. Bog je sodnik, mi vsi pa smo samo grešniki vsak s svojo mero krivice."

"Ampak, gospod župnik, črnemu ne moremo reči belo in grehu ne moremo reči krepost. Kako morete kaj takega zahtevati od nas?"

"Tega ne zahtevam. Tema ostane tema in ji ne moremo reči svetloba, krivda pa ostane krivda. Zato lahko obsojamo greh, grešnika pa smo dolžni opravičevati. Tako je delal naš Odrešenik in kot kristjani smo se dolžni ravnati po njegovem zgledu."

"Kako pa naj ločimo grešnika od greha, ko pa je to eno in isto?"

"To ni isto. V človeku je toliko skrivnosti, da večkrat sami ne vemo, zakaj smo taki, ko bi zelo želeli biti drugačni. Niste tega v sebi še nikoli doživeli? Saj tudi človek in njegova bolezen ni isto. Človek se nam smili prav zaradi bolezni. Bolezen zavračamo, človeka pa sprejemamo. Kaj je greh končno drugega kot bolezen, nesreča? Čim večja je bolezen, tem večje je naše usmiljenje. To mora veljati tudi za grešnost: čim večji grešnik je kdo, tem bolj moramo sočustvovati z njim. Zato ga ne obsojamo, temveč mu skušamo pomagati, saj mu tudi dobri Bog skuša pomagati. Poznate priliko o izgubljeni ovci?"

[Signature]

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$24.— Štefanija Smole; \$14.— Vincenc Repp; \$10.— Franc in Antonija Šabec, Marija Teklič; \$8.— Stanko Božič; \$7.— Anna Prammer; \$6.— Herman Muster, Marija Fijan, John Erpič; \$5.— Julijana Šajn, Nada Bole, Franc Žnidaršič; \$4.— Emilija Walls, Ana Čarman, Štefan Saule, Andrej Fistrič Jr., Vinko Lavrič, Milan Jazbec, Stanko Fatur, Pavlina Pahor; \$3.— Guerrino Jerman, Roman Razboršek; \$2.— Marija Majcen, Gabrijela Borštelj, Ivan Golob, Marjan Rome, Slavko Koprivnik, Marija Iskra, Zdravko Kristančič, Marija Piotrowski.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$500.— Jože Ficko (za p. Miha Drevenska v Zambijo); \$200.— C. Š.; \$20.— Franc in Antonija Šabec, Lidija Lapuh (prvi zaslužek dvanajstletne organistinje), N. N. (za lačne), Amalija Sever (za p. Miha), Slavka Podbevšek (za p. Miha); \$10.— Anton in Marija Brne, družina Jože Štemberger (za p. Hugona); \$7.— Marija Oražem (za lačne).

MATERI TEREZIJ I V INDIJO

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

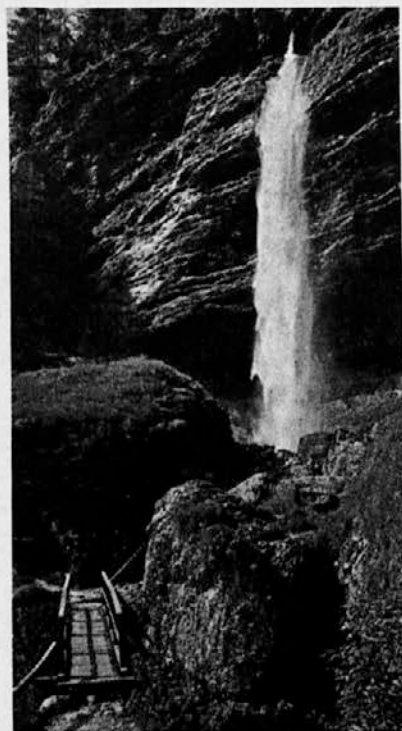
\$100.— M. Magdalenič; \$50.— N. L. v spomin pok. Ignacu Valenčiču; \$40.— Ana Čarman; \$30.— Štefanija Smole, N. N.; \$10.— Terezija Godina, D. F. Vadnjal, Ljuba Vihtelič z družino v spomin pok. Vide Vadnjal ob prvi obletnici smrti.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

OB svoji zlati maši je ljubljanski pomožni škof s posebno nalogo skrstva za izseljence, dr. STANISLAV LENIČ, nanizal v zahvalnem govoru nekaj lepih spominov na ljubljanske škofo. Na prvem mestu se je zahvalil škofu Jegliču, graditelju šentviških zavodov, kjer je študiral.

„... Tisti dan, ko je on (škof Jeglič) ležal na parah, sem jaz v sosednji hiši prejel mašniško posvečenje. Škof Rožman je položil svoje velikodušne roke na mojo glavo ter mi ob klicanju Svetega Duha podelil duhovniško službo. Za to mi dolgujem veliko zahvalo. Bil sem deležen njegove velike naklonjenosti. Imel sem tudi priložnost pet let v najhujših in prelomnih časih naše zgodovine gledati v njega, ki je bil poln ljubezni do našega naroda; od blizu sem spremljal njegovo trpljenje in njegovo najboljšo voljo pomagati našemu narodu, da bi preživel. Jaz sem ga gledal od blizu. Mnogi ga namreč gledajo od daleč, toda samo pogled od blizu je resnič-



Slap Peričnik v dolini Vrata

NASLEDNJI teden Zdravko ni mogel vzdržati in se je odpravil na Željkov novi dom. S kolesom se je pripeljal do lične hišice z rožami na oknih, ob vhodu in ob poti. Prijetno ozadje hiše je bila visoka stara jablana, ki je s svojo krošnjo objemala hišo, kakor mati otroka. Ob hiši ni bilo drugega kakor nova garaža s sveže pobarvanimi vrati in ob njej dva velika oleandra z lepimi rožnordečimi cvetovi.

Zdravko vsega tega skoraj ni opazil, kajti vznemirjala ga je misel, kakšno bo snidenje, kaj naj reče, zakaj je pravzaprav prišel. Čim bolj se je bližal hiši, tem bolj je naraščala zadrega in skrb, saj ni imel nobenega pravega vzroka za obisk, kajti tistega, kiga je k obisku podzvestno priganjal, ni mogel izraziti. Globoko v srcu pa je čutil, da Željka mora obiskati, morda potrebuje kakšno pomoč, če ne druge, morda vsaj notranjo. Mora mu dokazati, da ga ne obsoja, ampak da mu hoče ostati prijatelj tudi poslej.

Prislonil je kolo h garaži in stopil k vratom. Pritisnil je na kljuko, misleč, da so odprta, kakor so povsod na deželi župnijska in vsa druga vrata, toda stanovanje je bilo zaklenjeno. Spomnil se je, da je treba pozvoniti, vendar ni takoj stegnil roke h gumbu, ampak je nekoliko odlašal, kajti ponudila se mu je priložnost, da odide, ne da bi Željka srečal. Tako bi se rešil skrbi in zadrege, saj še vedno ni našel vzroka, kako naj svoj obisk utemelji.

Toda prst je ubogal globlje nagibe in pritisnil je na gumb. Najprej je bila v hiši tišina, kake pol minute, za Zdravka pa za dva vatla dolgo čakanje. Potem so se nekje zgoraj odprla vrata, zarožljaj je ključ v zunanjih vratih in na pragu je stal Željko. Bil je v temnih hlačah in sami srajci, gladko obrat in nekoliko zaspan.

Ko je zagledal Zdravka in mu je tudi v zavest prišlo, kdo stoji pred pragom, se mu je obraz komaj opazno pomračil in beseda mu je obtičala v grlu.

„Dober dan, Željko. Težko sem te našel, saj sem le po opisu vedel, kje naj te iščem.“

„Zakaj si me pa iskal?“

„To je težko povedati. Preprosto sem te moral poiskati, da bi te videl.“

„Da, radoveden si, kakšen sem zdaj kot, no, recimo kot ubežnik.“

„Ne, Željko, nisem prišel zato. Samo zato, da se malo pogovorim s teboj.“

„Lepo. Samo o čem naj se midva pogovarjava? Zdaj sva na dveh različnih bregovih in ne vem, kako bova mogla najti skupen jezik?“

„Mislim, Željko, da bo najino nekdanje prijateljstvo znalo najti skupen jezik. Toliko je poti in stez, po katerih lahko skupaj romajo misli najrazličnejših ljudi.“

„Nekdanje prijateljstvo, si rekel. Tega ni več. Vsaj v tistem pomenu ne, kakor je bilo nekoč. Ti imaš svoj svet in jaz imam svojega. Mostu med njima pa ne vidim in ga skoraj gotovo ni. Moj svet se je tako temeljito spremenil, da od starega ni ostalo niti drobnega kamenčka. Sicer pa oprostite, da govoriva med vrati, kakor da je to znamenje tega, kar sem pravkar rekel: najina svetova sta tako različna, kakor se ta zunaj loči od

tega, ki je na drugi strani praga."

"Pa me povabi v ta svoj svet, da ga nekoliko spoznam! Morda mi kljub vsemu potem ne bo tako tuj, kakor si misliš."

"Oprosti! Izenadil si me, pa sem pozabil na osnovna pravila gostoljubja. Vstopi, prosim!"

Vstopila sta skozi predsobo v stanovanje in Željko ga je povabil v sobo, kjer je bilo njegovo pohištvo, toda Zdravko je takoj videl, da v tej sobi nihče ne stanuje.

"Pogovarjati se morava bolj tiho, ker v drugi sobi spi otrok, da ga ne bova prebudila. Kaj naj ti natočim?"

"Kakor po navadi. Kozarček slivovke, ker sem se na kolesu spotil."

"Kakšni navadi? Stare so pozabljene, novih še ni. Te je kdo poslal?"

Željko je stopil pred Zdravko in se zagledal vanj. Njegov pogled je bil poln sumničenja, hladen, skoraj sovražen.

"Kdo bi me poslal? Me naj kdo pošilja, če grem obiskat prijatelja?"

"To o prijateljstvu, to rajši zataji. Kjerkoli boš to razglašal, ti ne bo ne v čast ne v korist."

"Kako to misliš? Ne razumem te prav."

"Mislim, da so stvari jasne. Jaz sem v mnogih očeh javni grešnik, odpadnik, skratka volk, ti pa ljubko, krotko jagnje. In kako naj se jagnje družijo z volkom brez velike škode?"

"Toda družijo se. Hoče se družiti, ker ti nisi volk in jaz ne jagnje. Toda tako se ne moreva pogovarjati, Željko. Najprej zlezi iz oklepa sumničenja in nehotene zahrbtnosti, pogovarjajva se odkrito in od srca."

"Oprosti, če sem nekoliko nasršen, toda prišel si vendar z nekim namenom, nalogo, poslanstvom, ali kako naj temu rečem. Saj si dobro preračunal čas, ko nje ni doma in boš lažje opravil z menoj."

"Motiš se, Željko. Prišel sem zdaj, ker ob drugem času nisem prost. Niti na misel mi ni prišlo, da bi izbiral čas, ko nje ni doma. Tudi te nisem prišel nagovarjati, da bi popravil korak, ki si ga storil, ker vem, da to ne bi imelo nobenega smisla, saj poznam tvoje dolge borbe, preden si se za ta korak odločil in je zaenkrat, o tem sem prepričan, nepreklicen. Prišel sem samo zato, da te vidim in te povprašam, kako si, kako ti gre."

"Dobro. Govoriti kaj več o tem, nima smisla. Ti tega ne bi razumel."

"Vedno drug o drugem mislimo, da je nekaj čisto samo naše, da nas drugi ne more razumeti."

"Saj nas res ne more. Moreš ti razumeti mene, zakaj sem šel ven?"

"Skušam. Vendar nisem prepričan, da te zares razumem."

"Ne poskušaj razumeti! To je kakor usoda. Zažre se vate misel, hrepenenje, predstava o drugačnem svetu in življenju in moraš temu slediti. Moraš, ti rečem, moraš, čeprav niti sam ne veš, zakaj, kako bi mogli vedeti šele drugi."

Seveda vi v svoji pobožni kratkovidnosti vidite samo en vzrok: ona. Toda če ne bi bilo nje, bi bila kakšna druga, kajti ona je le zadnji nagib, tista zadnja, najmanjša utež, da se skodelica prevaga, ko je vsega drugega že toliko na njej."

"Toda kako se je nabralo toliko drugega?"

"Saj pravim: usoda. V začetku je bil nekje samo tesen razcep dveh poti, tako tesen, da sta se obe zlivali skoraj v eno. Prva in druga pot. Ti



Motiv iz Oseka v Slov. goricah

no objektivni pogled. Če gledamo od daleč, se vmes postavljajo različne meglice in ovire, pa ne vidimo več jasno, ne vidimo več objektivno.

Zahvaljujem se Bogu za našega velikega škofa in prvega nadškofa Antona Vovka. Gledal sem tega velikega Slovenca, kako je ljubil našo ljubljansko nadškofijo, kako se je zanjo boril in trpel, pa je moral tako mlad končati svoje življenje. Ostal mi je prelep vzor duhovnika škofa, ki se žrtvuje za svoje ljudstvo.

Nadškof Jože Pogačnik je bil tisti, ki me je poklical za svojega najožjega sodelavca. Vedel sem že prej za vse njegove velike talente, veliko izobrazbo, poznal sem ga kot velikega molivca, zato mi je ostal v svetlem spominu, posebno njegova svetniška smrt.

Tudi ti, dragi naš nadškof Šuštar, si me privzel kot zapuščino po prejšnjem škofu, da bi bil tvoj sodelavec in ti pomagal pri vodstvu škofije. Rad sem to storil, dokler sem mogel. Hvala ti za tvoj zgled delavnosti, gorečnosti med nami . . ."



VLJUDNO STE VABLJENI
na trinajsti

MLADINSKI KONCERT

v priredbi slovenskih verskih središč, ki bo letos v Melbourne, Vic.
SOBOTA 3. OKTOBRA, ob štirih popoldne,
v Baragovi dvorani našega središča v KEW.

Pestri nastopi slovenske mladine v glasbi, petju in plesu.

Po koncertu bo mladina nadaljevala s prosto zabavo. Igral bo ansambel "Karantanija".

Vstopnina za odrasle šest dolarjev, za upokoјence in mladince pa štiri dolarje.

NIKDAR ne smem biti toliko utrujen, da ne bi zmozel pristne ljubezni do Boga, izgovorjene v tih molitvi, daritvi sebe in svojega dneva. In nikdar ne smem biti toliko top, da ne bi imel odprtega srca za bližnjega. Telesna in včasih še bolj duševna utrujenost človeku ugasne "svetlobo" obraza. In se srečavamo z odurnim pogledom.

Vem, kdo je danes moj Bog.

Ali pa vem, kdo je danes moj bližnji? Vsak, kateremu bi moral z vedrim obrazom dopovedati, kako sem vesel, da ga srečam. Mož ženi, žena možu, tujec tujcu, prijatelj znancu. Četudi sem vstal z glavobolom, se moram znati prijazno nasmehniti. A samo s takim obrazom morem iskreno reči: dober dan.

Vsa težava je morda v tem, da živim na površini človečnosti. Tam odpovemo vsi. Živeti bi moral v globini "božjega otroka". Le ta božji sij je trajen. Torej: nikdar utrujen.

/Franc Sodja CM/

boš seveda rekel prava in kriva pot. Naj bo. Nekoč, že davno se je zgodilo, da si krenil na to drugo pot, zavestno, polzavestno ali sploh nezavestno, kdo bi to vedel. Toda poti sta kljub temu zelo ostremu kotu, ki sta ga obdajali, vendarle šli vsaka v svojo smer. In čim bolj hodi človek v eno smer, tem bolj se oddaljuje od druge smeri in nazadnje je več ne vidi, še več, ne more si je več ne želeli ne prav predstavljati. Vidi samo svojo smer, ki ji mora slediti."

"Nekaj osebne odgovornosti pa gotovo obstaja, saj se vsak odloča svobodno."

"Svobodno po nagibih. Odkod in kakšni so nagibi v nas, na to pa ni mogoče zadovoljivo odgovoriti. Tu so stvari že preveč zapletene. Pustiva to, saj tako in tako ne prideva nikamor. Rajši povej, kako ti gre."

"Kakor vedno. Veliko dela imam, saj je konec verouka na pragu, treba je pripraviti, kar je pač potrebno, za prvo obhajilo. V sebi pa se pripravljam na to, da bi me škof prestavil."

"Si kaj zagrešil, da bi te moral prestaviti?"

"Morda bi se tudi v tem smislu moglo kaj najti."

"Te je župnik tožil škofu?"

"Ne. Mislim, da nima za kaj. Pa tudi če bi imel, moj župnik ni take vrste, da bi tožaril."

"Ti si bil vedno priden fantek. Razumem, da tako lepo zagovarjaš župnika."

"Župnik je zares dober človek."

/Nadaljevanje prihodnjič/



*Če Sonca ni, od kod to hrepenenje,
ki v srcih burno nam kipi in vre?
Od kod v očeh mladini to žarenje,
ki sivi dvom pred njim se v nič razspe?
O, Sonce jel! Je, ker ga slutimo,
ker ga v globini duše čutimo!*

OTON ŽUPANČIČ

LETOŠNJA tretja nedelja v juliju bo ostala vsem adelaidskim rojakom, ki so se udeležili maše in predstave, še dolgo v lepem spominu. Obisk g. Mirka Žerjava je bil res kot prijazni sončni žarki, ki posvetijo izza oblakov ter vse ogrejejo. Sicer je bilo to nedeljo vreme zelo slabo: padalo je, kot bi bilo naročeno, kot bi se nebo zarotilo proti nam. A kdor je imel namen priti k maši, ga tudi vreme ni ustavilo doma. Pregovor pravi: Ura zamujena ne vrne se nobena!

To nedeljo ni bilo obraza v naši cerkvi, ki bi ne bil orošen s solzo. Besed, ki jih je govoril g. misijonar, smo si vsi iz srca želeli. Prepričan sem, da bodo obrobdile sadove.

Po neizmerno bogatem duhovnem srečanju smo vsi odšli v našo cerkveno lopo, kjer se je nadaljevalo veselje v pozne popoldanske ure. Kljub viharju, ki je divjal to popoldne, je bilo v naših srcih prijetno.

G. Mirku Žerjavu se v imenu naših rojakov Južne Avstralije pristrčno zahvalim za vse tople besede in seveda tudi za njegove rokohitske spretnosti, ki so med nami izzvale veliko smeha in občudovanja.

Tudi rojakom v Berriju in Milduri se lepo zahvalim za vso organizacijo ob pripravi prijetnega srečanja. Tako je obisk g. Žerjava tudi tam potekel v prijetnem domačem vzdušju.

In kaj bo novega v našem verskem središču?

Dne 21. avgusta bo popoldne ob šestih mladinsko srečanje. Razmišljali bomo: Kaj mi pomeni danes Jezus Kristus. Vabim vse mladince, da se tega srečanja udeležite. Obenem se bomo pogovorili o pripravi na mladinsko Rock-mašo v mesecu novembru.

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, bomo imeli v verskem središču srečanje z našimi upokojenci. Najprej bo v cerkvi sveta maša, nato družabno sre-



Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

čanje v cerkveni lopi z zabavnimi igrami. Vabljeni!

Naš pokojni. — Dne 28. julija je umrl v domu za onemogle JOŽE KOCJANČIČ v starosti 62 let. Pogreb je bil 31. julija na cheltenhamsko pokopališče. Z g. Mirkom Žerjavom dva ga obiskala in g. misijonar mu je podelil tudi zakrament maziljenja. Bolnik je bil zadet od kapi in ni govoril, na obrazu pa je pokazal veselje nad najinim obiskom. Žal nisem mogel dobiti o pokojnem podrobnejših podatkov. Zvedel pa sem, da ima v Viktoriji sina, brata in sestro. R. I. P.

Radijska oddaja v priredbi slovenskega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob 7.30. Dobite jo na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

Rad bi spomnil rojake, ki so si v našem verskem središču izposodili slovenske knjige, naj jih ob priliki vrnejo. S tem bodo omogočili, da našo knjižnico do kraja in čimprej uredimo. Vse tiste, ki imate slovenske knjige in vam delajo napoto, pa naprošam: darujte jih naši knjižnici, pa bodo koristne ljubiteljem knjig med nami in tudi našim znancem.

P. JANEZ



Pelikani
na reki
Murray



MATI TEREZIJA iz Kalkute se je v juniju mudila na Dunaju, kamor je prišla po obisku Rima. Razlog za obisk Dunaja je bil povzdig dunajske postojanke sester v sedež pokrajinske predstojnice za Avstrijo, Jugoslavijo, Belgijo, Nizozemsko, Zvezno republiko Nemčijo in Nemško demokratično republiko.

V cerkvi sv. Roka je pri maši Mati Terezija tudi spregovorila zbranim vernikom. Izrazila je svojo prizadetost nad številnimi ločitvami in nad velikim številom splavov v Avstriji in vsej Evropi. "Splav je največji uničevalec ljubezni in miru," je dejala. Tudi je med drugim prosila vernike, naj gredo vsaj enkrat na teden v kako cerkev k molitvi. "Zaupajte v moč molitve, zaupajte v Boga, verujte vanj in ljubite ga!"

Vseh sester reda Matere Terezije po vsem svetu je danes že 2500, redovnih postojank pa imajo 320.

EVROPA se blizu "novi religiozni dobi", ugotavlja vodilni nemški strokovnjak za sekte, Friedrich Wilhelm Haack. Toda ta "nova religioznost" sega od okultizma, ezoterike, spiritizma pa tja do satanizma ter nima prav nič opraviti s krščanskim gledanjem na svet. Ta vrsta "religije" pa vedno bolj "postaja nož, s katerim ne režemo več kruha, temveč nekoga zabodemo". Še pred nekaj leti je bilo mogoče večino sekt prepoznati in tudi sestaviti listo raznih skupin. Danes pa se mnogo sekt skriva za raznimi "nedolžnimi" naslovi in organizacijami, ki ne pokažejo takoj svojega pravega obraza. "Ponujajo se razne nedolžne stvari, od managerskih tečajev prek kreativnih vikendov ter političnih debatnih krožkov. Nihče ne bi niti domneval, da se za tem skriva kaka sekta. In pogosto potem ni več rešitve..." je dejal Haack.

Cerkve naj bi skrbale, da bi na svojem področju ljudi zadostno poučile o raznih sektah. Posebni informacijski uradi naj bi zlasti po velikih mestih ljudi sezna-

njali in opozarjali, kje je nastavljena zanka in kako jo spoznati, da se človek reši nevarnosti.

Žal ni tako samo po Evropi, ampak po celem svetu, tudi pri nas v Avstraliji. Mnogi ne poznajo dovolj nauka svoje Cerkve, a ugaja jim nekaj tujega in novega, pa četudi je samo "bajka", kot je to označil že apostol Pavel. Slepota za resnico je res najhujša slepota na svetu.

MIVA je misijonska organizacija, ki zbira sredstva, s katerimi podpira oznanjevalno delo katoliških misijonarjev s tem, da zanje kupuje prevozna sredstva. O njenem prazniku na Brezjah berete lahko na strani "Izpod Triglava". Povod za njeno ustanovitev leta 1926 je bila tragična smrt misijonarja v južnoafriških predelih. Ko bi bilo na razpolago vozilo in bi bil pravočasno prepeljan v bolnišnico, bi mu rešili življenje. Njegov prijatelj p. Pavel Schulte je pri tem dogodku dobil spodbudo, da je v Nemčiji ustanovil to misijonsko organizacijo. Razširila se je kmalu v Holandijo, Švico, Ameriko in celo v Korejo, pred štirimi desetletji pa je začela odlično delovati tudi v Avstriji. Samo avstrijska MIVA je v letih svojega obstoja posredovala misijonarjem in duhovnikom mladih Cerkva v Afriki, Aziji in Južni Ameriki nad 5000 avtomobilov ter drugih motornih vozil. Vedno je rada pomagala tudi slovenskim misijonarjem in doslej ustregla z vozili šestnajstim slovenskim prošnjam, ki jih je MIVI posredoval Dušnopastirski urad za Slovence v Celovcu.

VERSKO PREBUJENJE se čuti na Slovaškem, kjer je – kot po vsej Češkoslovaški – vsa povojna leta zelo zatirana. Letošnje tradicionalno romanje k Marijinemu svetišču Levoča, blizu poljske meje, pa je kljub vsemu pričakovanju privabilo okrog 230.000 vernikov. Ljudje v Levoči kaj takega že dolgo vrsto let ne pomnijo. Pri tem je zanimivo dejstvo, da je bilo med romarji kar 70 odstotkov mladih. Mnogi romarji so rabili ves dan do svetišča. Zelo veliko jih je prišlo peš, ker je bilo na razpolago premalo prevoznih sredstev.

Poročilo ve tudi povedati, da letos miličniki niso vernikov prav nič ovirali, kot se je to dogajalo druga

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob dvoredu Corso Italia. Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

**34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I



**PALACE
Hotel**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

leta. Opravljali so le običajne kontrole pregleda osebnih dokumentov.

NEWYORŠKA NADŠKOFIJA ima med drugimi v lasti tudi bolnišnico, v kateri zdravijo bolnike za AIDS-om. Teh je vedno več, odpor proti negovanju teh nesrečnežev pa se ne manjša. Zato je newyorški nadškof kardinal John O'Connor sklenil, da se hoče osebno – v kolikor mu bo to dovoljeval čas službenih obveznosti – pridružiti bolniškemu osebju, ki skrbi za te bolnike. Nadškof hoče od blizu spoznati bolnike AIDS-a in po svojih močeh lajšati njih bedo. S tem pa bi rad tudi ovrgel predsodke tolikih, ki se izmikajo strežbi iz strahu pred nalezljivostjo, ali pa zaradi stigme, da si je bolnik bolezni sam kriv s svojim uživaštvom.

ZANIMIVE in strašljive številke so prišle na dan: v zadnjih petih letih je bilo v Avstralijo legalno importiranih raznim prodajalcem in privatnikom nič manj kot 600.000 nevojaških pušk raznih vrst, med njimi celo semi-avtomatično orožje. Nabavljene so bile v tridesetih različnih državah, največ pa jih je prišlo iz ZDA, Rusije in Italije. Torej nad 100.000 letno. Njih vrednost je ocenjena na 51 milijonov dolarjev.

Poleg tega je seveda legalno uvoženega tudi na tone razstreliva, ki naj vse to nabavljeno orožje hrani. Samo lansko leto je prišlo v Avstralijo nekaj milijonov nabojev.

Mnogi avstralski prebivalci so ob teh številkah v strahu. Zlasti ob mrtvih in ranjenih žrtvah zadnje masevne tragedije v melbournskem okraju Clifton Hillu, ko je devetnajstletnik streljal po ulici na vse, kar se je le premikalo. Ob taki oborožitvi avstralske družbe se miroljubni človek res počuti nekam neprijetno in v mislih, kaj nam obeta bodočnost. Registracija strelnega orožja oz. poostreni zakon o posesti orožja najbrž ne prinaša rešitve. Nekdo je ustreljen lahko tudi z registrirano puško kot z neregistrirano. Najbolj poštenemu človeku ukradena registrirana puška lahko ubije, ko je v rokah zločinca. Tudi bo kontrola lastništva orožja mogoča le, če bo zakon o orožju enak v vseh zveznih državah Avstralije.

MNOGI svetovnoznani športniki se ne sramujejo javno pokazati, da so verni. Med njimi je Karl Friesen, vratar zahodnonemške državne reprezentance v hokeju na ledu. Nedavno je zelo lepo govoril o odnosu med športom in pobožnostjo. Dejal je, da pred sleherni tekmo nikoli ne moli za to, da bi njegovo moštvo zmagalo. "Kot kristjan vem, da sem v božjih očeh zmagovalec, če dam vse od sebe in igram, kakor pač najbolje znam in morem. Tudi poraženi lahko da vse od sebe. Če storim svojo dolžnost, sem miren, saj se zavedam, da Bog sodi človeka po trudu in prizadevanju, ki ju pokaže." Dodal je tudi, da navadno igra tako, "kakor da bi bil Bog njegov edini gledalec".



KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček!

V Kotičku se sicer ne oglašam prvič, res pa je, da se že dolgo nisem. Za pisanje porabim svoj prosti čas, saj tudi Ti gotovo veš, da je v sedmem šolskem letu že dosti dodatnih predmetov, kot kuhanje in šivanje.

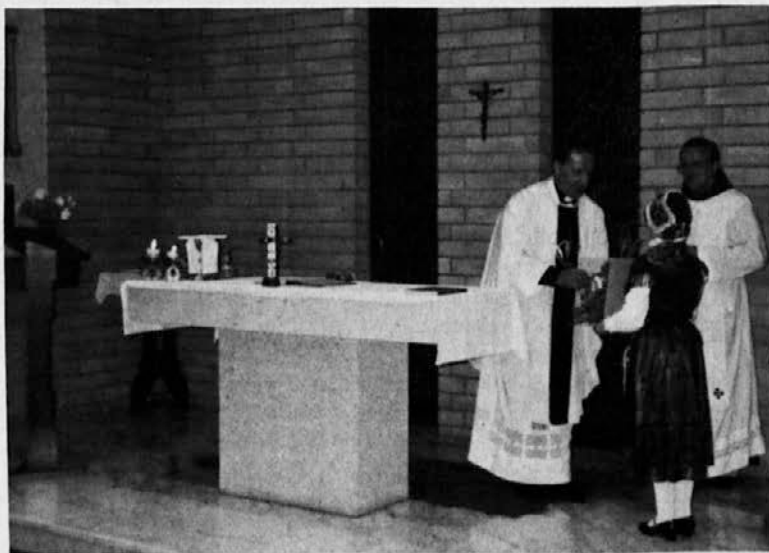
Ker me poznaš, Ti je znano, da me zanima glasba. Zato moj Keyboard nikoli ne počiva. Z veseljem tukaj napišem, da sem redna organistka v naši farni cerkvi svetega Vincencija v East Morwellu. Pred kratkim sem igrala za pogrebno sveto mašo. Uslužbenec pogrebnega zavoda mi je med vstopno pesmijo položil na orgle plačilno kuverto. Bila sem veselo presenečena. Če je to delo v Avstraliji plačano, rada darujem svoj prvi zaslužek — dvajset dolarjev — za naše misijonarje v Afriki. Denar prilagam — saj ga boš poslal za afriške misijone, kajne?

Predno končam, Ti obljubim, da bom vedno pripravljena organistka za slovensko mašo, ki jo imamo v Morwellu v cerkvi Srca Jezusovega vsaki drugi mesec. Danes Ti pošiljam tudi sliko, ko sem pri julijski maši pred začetkom orgljanja pozdravila gospoda Žerjava, ki je prišel s patrom Tonijem. Naj Ti povem, da je tudi mene uporabil za pomoč pri svoji predstavi.

Lep pozdrav Tebi in vsem Kotičkarjem! —

Lidija Lapuh, 12 let, Morwell, Vic.

Lidija, Bog povrnil Tvoje ime je že med darovalci za misijone. Le pridno orglaj bogu v slavo! — Striček



ZAKAJ?

ZAKAJ PA MORAJO ZNATI
FANTKI 'ČITANKE' BRATI?
ZAKAJ PA JIH MORAJO MAMICE
S TORBAMI V ŠOLO POSLATI?

SAJ SO FANTKI ŠE MALI,
SAJ BI SE RAJŠI IGRALI,
SAJ BI NAJRAJŠI PRI MAMICAH
SVOJIH NA STRAŽI OSTALI ...

"SINEK, VEŠ, MAMICA ČUTI
LETA V DROBNI MINUTI.
VIDI, KAKO JI ŽE RASE
FANTEK V OČKOVE ČASE.

OČKA PA MORA V PISARNO,
V RUDNIK ALI V TOVARNO.
SINEK, VEŠ, DELO JE TAKŠNO:
TEŽKO, VČASIH NEVARNO.

V 'ČITANKI', V ČRKAH JE SKRITA
PAMET, IN FANTEK, KI ČITA
IN HITRO VSE ČRKE PREBERE,
PRAVO DELO IZBERE.

ZATO PA OSTANEJO MAME
RAJŠI BREZ STRAŽE IN SAME.
SINEK, LE HITRO POKONCI
IN SVOJO TORBO NA RAME!"

ANICA ČERNEJEVA



Kako ste kaj dragi moji Kotičkarji? Zanima me, ali ste tudi vi gledali gospoda Mirka Žerjava, ko je kazal svojo zanimivo 'čarovniško' umetnost? Zares je hiter s svojimi rokami, kajne? Upam, da ni nihče izmed vas prišel do prepričanja, da je g. Žerjav res pravi čarovnik. Čarovniki živijo in čarajo samo v pravljicah, v resničnem življenju pa jih ni. Za vse trike g. Žerjava je treba samo hitre roke in veliko veliko potrpljenja za mnogo vaj. Vaja dela mojstra — to velja za vsak podvig, gotovo pa za rokohitrstvo. Pišite mi, kateri trik je bil najboljši! — Striček

SLOVENCİ SMO!

Nekateri so jokali, ko je umrl ideal. Ko se je zbudila ideja, so v strahu utihnili celo ideologi in idealisti. Ideal se je svetil od sonca. Njegova svetloba se je kot mesečina vtopila v sončnem vzhodu. Brez Boga in luči — so ugotovili misleci. V tišino naroda so prisluhnili in začutili nemir rasti. Nova pomlad, novo sonce!

Hvala Bogu, so rekli ideologi, še smo tu. Narod živi.

Poiskali so zvezdo, zastavo, spomenik, znamenje, himno in medalje.

Spet napredni ljudje ponujajo prsa hrabrosti. Spre gledali so. Preklicali so stare napise, z novo barvo so se podpisali. Spet so pripravljeni na sedmini obsoditi reakcionarje. Smrt izdajalcem naroda! Za domovino s . . . naprej. Tito je umrl. Njegov spomin je le še pogorišče, kjer so se grele ideje in upanja. Kdo bo nosil zastavo? Stiskali si bomo roke: Narod še živi. Zaslepili so nas zlati maliki v zgodovini, vendar Slovenci ostanemo Slovenci, se sliši v srbohrvaščini. Da se razumemo. Ker nismo trmasti kot drugi. Saj smo se borili za bratstvo - edinstvo. In šli smo skozi šole. A zdaj smo tu. Nima se smisla boriti. Dobrota je sirota.

Spomnili smo se, da so nas v cerkvi učili: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Nismo ljubili sebe, kako naj ljubimo bližnjega? Takrat še nismo imeli skupnih jeter. Naučili smo se ljubiti bratstvo - edinstvo v srbohrvatskem - jugoslovanskem jeziku. Nihče pa se ni naučil ljubiti slovenščine in Slovencev. Upali smo že, da smo umrli.

Slovenci smo delaven narod. Delamo, delamo napake. Tudi učimo se na napakah. Dosti učnega gradiva

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje naj iščemo nevesto na tej sliki? Rad bi jo našel njen polbrat Tone Stepan, ki živi v Beli Krajini. V očetovi zapuščini je našel tudi tole poročno sliko s pripisom:

"Očetu v spomin na mojo poroko. Od leve proti desni so možev oče, mama, moj mož, jaz, teta Tea in stric France. — Metka. — 1.4.67 (morda 64), Melbourne."

Poleg teh podatkov je znano še, da je možu ime Clark, ali pa bi to bil poročni priimek. In še to, da je pred odhodom v Avstralijo Metka menda živel v Domžalah.

Bi kdo lahko pomagal, kje najti Metko? Morda bi kdo spoznal teto ali strica na sliki? Slehera vest bi bila dobrodošla, da ustrezemo polbratu v iskreni želji priti z Metko v stik. Sporočite na uredništvo Misli!

KRIŽEM AVSTRALSKÉ SLOVENIJE

imamo. Res je, da ima vsaka buča svojo pamet, kot je ugotovil Butalec, toda: Več glav več ve! pravijo Slovenci. Slovenci nimamo pravice molčati, ko umira slovenski narod. Prisluhnimo eden drugemu, pogledjmo v zgodovino, da bo bodočnost bolj svetla.

Doma smo slišali eno plat zvona, toda tudi tam že menjavajo zvonove, medtem ko se mi še vedno oklepamo 30 do 40 let stare ideologije.

Nora Bellof je v angleščini napisala zgodovino Jugoslavije od 1939 do 1984. Nikolai Tolstoy je v knjigi *The Minister and the Massacres* prikazal povojno dobo, dogodka 45-ega leta. Dolžni smo prebrati te knjige. Pomagale nam bodo, da si bomo v slovenščini lahko rekli: Slovenci smo. Še živi naš narod!

Hvalimo Prešerna, Cankarja, Trubarja . . . ker so se zavzeli za slovenski narod. Obenem pa trdimo, da se več ne splača. Utegnilo bi biti nevarno v svobodni Jugoslaviji. Celó v Avstraliji pretijo beguncem na ambasadi.

V Rusiji je pritisk rodil bisere literature. Ali Sloveni ne čutimo več jarma? Ne jokamo več?

V Ukrajini je Stalin z lakoto skušal ubiti narod — vendar Stalina smo že davno obsodili.

Se bojimo južnega brata? Bratska ljubezen gre na dve strani; če ne, je žalostna. — Cilka Žagar.



Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

Avtomobili na razpolago za posebne prilike.

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583 in 728 1026

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

BRISBANE, QLD. — **CORNUBIA:** slovenski hribček nekako 25 kilometrov južno od mesta Brisbane. Za to slovensko zemljo in dom na njej sem zvedela ob poslušanju slovenske radijske oddaje. Prijetni domači glasovi gospe Marice Podobnik in g. Janeza Piclja vabijo rojake, naj pridejo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu v ta domek in na hribček. Kar kamen se mi je odvalil od srca ob tej novici.

S soprogom sva predala delavno mesto mlajšim in se — to je danes v modi — preselila iz Sydneya proti severu. Kakor da sem ponovno emigrirala v neznano deželo. Počutila sem se osamljena. Šele radijsko vabilo me je opogumilo in spomnilo, da je vendar več rojakov tu gori in, z možem nisva sama. Odzvala sem se vabilu in obiskala slovenski hribček. Tam sva našla prijetne rojake, gospo Albinco in Jožeta Vah ter kopico drugih. Izmenjava naslovov, vabila naj se kaj oglasi in podobno. Kar voljo nama je vilo, da se na sta-

SADNA DREVESCA — cepljene s l i v e,
odlične slovenske in nemške vrste,
prodajamo po pet dolarjev komad.
Naročila pošljite na naslov: Jože L a c k n e r,
24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677,
telefonsko pa jih lahko naročite tudi
po Ivanu Mejaču v Melbourne: (3)435 0127

ra leta menda res zasidra v toplem Queenslandu, saj nisva sama.

Žal se nisem mogla udeležiti svete maše, ki jo je na "Hribčku" imel gospod Žerjav. Moralo je biti lepo, po maši pa zabavno na pikniku. G. Janez Picelj je po radiu povedal, da znajo fantje tam zapeti še lepše kakor pa trak, ki ga je ob omembi tega vrtel — potem si lahko mislim, kako so žvrgoleli.

Do naslednjega snidenja z rojaki tukaj v Brisbanu pozdravljam vse, lep pozdrav pa tudi Sydneyčanom! In seveda vsem bralcem Misli! — Kristina Hrvatina.

GREYSTANES, N. S. W. — Predstavljajte si petkov večer in majhen avtobus. . . Na avtobusu je na brzino izdelan plakat: "Kranjski komedijantje". Okrog avtobusa pa nasmejani Slovenci. Avtobus stoji za slovensko cerkvijo v Merrylandsu. Člani igralke družine se odpravljamo na gostovanje v Melbourne.

V zgodnje sobotno jutro se je naš pojoč in smejoč avtobus ustavil na dvorišču Baragovega doma v Kew. Dobra s. Ema nam je postregla z zajtrkom, potem pa smo šle igralke spat v Slomškov dom. Po kosilu smo z našim "veselim" avtobusom odšli na najlepši hribček, slovenski Eltham. Čestitam vam iz srca, pričarali ste si resnično košček Slovenije.

Po okusni večerji smo se šli pripraviti za predstavo. Po naporni nočni vožnji smo dali od sebe vse svoje znanje in mislim, da peščice rojakov, ki so na našo predstavo prišli, nismo razočarali.

Naslednji dan pa je bilo treba v cerkveni dvorani pripraviti kulise in naše kostume. Dvorana je bila tokrat polna. Odigrali smo dobro, hvaležni in veseli publiki. Po igri pa smo člani Zveze Slovenske Akcije tu-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.



Vsem rojakom v Avstraliji in širom sveta!

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE

naproša

vse rojake — **POSAMEZNIKE** in vsa **SLOVENSKA DRUŠTVA** oziroma njihove **ČLANE** za **POMOČ**.

Iščemo **PROSTOVOLJCE**, ki so pripravljeni postati glasniki in poverjeniki za to našo akcijo.

Akcija je nepolitična.

Nastanek: pred tremi leti v Sydneyu, ko smo iz domovine prejeli sporočilo o skupnih programskih jedrih.

Namen: povezati **VSE SLOVENCE DOMA** in **NA TUJEM** v borbi za obstoj slovenskega jezika in slovenskega naroda. Postanimo **PONOSNI SLOVENC**I in se zedinimo enkrat za vselej pod geslom:

ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Za podrobnejša pojasnila pokličite, prosimo, gospo Marijo Senčar, Sydney (02)523 5310, ali pa pišite na naslov: **ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE**, P. O. Box 153, Rydalmere, 2116, N. S. W. Australia



di predstavili Zvezo. Po dvorani bi bilo slišati miško teči, če bi katera bila, tako so zbrano poslušali. Razumeli so nas in z nami delili mnenje, da je treba nekaj storiti za ohranitev naše materine dediščine. Po predstavi smo v naše vrste sprejeli okoli 25 novih članov, ki so Zvezo tudi finančno podprli. Hvala vam, g. Kobal vas je vesel, p. Bazilij in mi pa tudi!

V Viktoriji je bilo zares lepo. S toplimi slovenskimi pozdravi iz pomladno cvetočega Sydneya pozdravlja vaša — **Danica Petrič - Storžek**.

To je le skromen izveček iz daljšega poročila, ki pa je bil po mojem sklepanju pisan za Vestnik. — Ur.



PRODAM ali **ZAMENJAM** zelo lepo, visokopri-
tlično, modernizirano hišo s centralnim ogrevanjem
v Cerknici pri Rakeku. Vse informacije dobite lahko
po telefonu vsak dan zvečer po šesti uri, če kličete
JOSIPA VISILEV, (02)398 4672

REŠITEV križanke julijske številke:

*Vodoravno: 3. pletenka; 8. opat; 9. svakinja (mo-
ralo bi biti "bratova žena" namesto "sinova"); 12. o-
znanila; 13. dan; 14. veda; 15. ugrizek 19. krajnik;
20. okra; 24. pot; 25. ovijanje; 27. krastova; 28. njen;
29. vlaknena. — Navpično: 1. golob; 2. kalna; 4. lovi;
5. teka; 6. Nandek; 7. ananas; 9. snaga; 10. Albin;
11. jad; 14. vek; 15. ura; 16. rjavo; 17. Zilja; 18. pop-
kat; 19. krtača; 21. kor; 22. znajo; 23. revno; 25. O-
ton; 26. Ivan.*

*Rešitev so poslali: Francka Anžin in Marija Špilar,
Ivan Lapuh, Sestre v Slomškovem domu, Sestri v Ba-
ragovem domu, Lidija Čušin, Ivanka Štritof, Jože
Štritof, Jože Grilj, Irma in Slavko Ipavec, Vinko Ja-
ger, Anica Buchgraber, Slavko Koprivnik, Ivan Pod-
lesnik. — Žreb je izbral za nagrado Jožeta Grilja.*



"Tako poceni prodajate ure? Od česa pa potem ži-
vite?" — "Od popravljanja teh ur."

BAYSIDE PRINTING SERVICE

WE SPECIALIZE IN . . .

Invitations - Bomboniere
Accessories - Menu cards
Place cards - Baby announ.
Cake boxes - Sorrow cards

Very Reasonable Prices
ask for Louis

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167



PRESIDENT COMPUTERS PTY. LTD.

117 Cardigan Street,
Carlton, Vic. 3053
Tel.: 347 0555

Na uslugo Vam je **MICHAEL CAR**
District Sales Manager

Kličite zvečer na dom: (059)649272

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/



+ *Tovariši, nikar nas ne delite na levico in desnico! Bi bilo bolje za vse, če bi pri delu uporabljali raje obe.*

+ *Vem za tovariša, ki so ga vrgli iz partije. Za partijo ni več dober. Za sindikate bo pa še ...*

+ *Kadar je resnica predpisana, se ne sme prekoračiti dovoljena količina.*

+ *Kdor je sit laži, je lačen resnice.*

+ *Imamo dobro vodstvo. Imamo dober sistem. Imamo dobro ljudstvo. Imamo dobro državo. — Mi bomo propadli od vsega dobrega.*

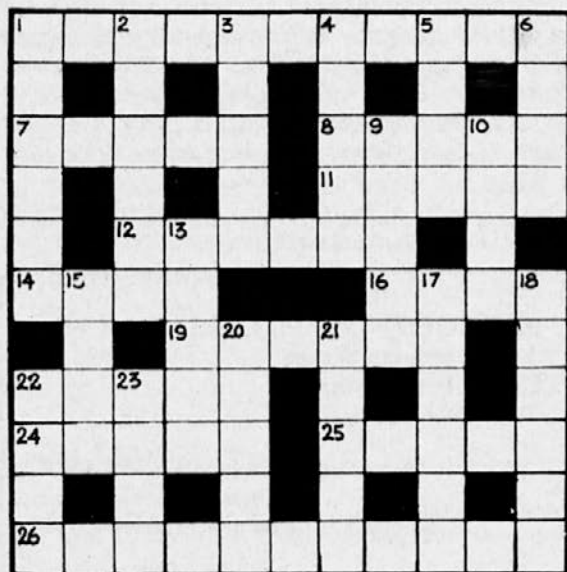
+ *Ljudstvo je samokritično: kritizira ljudsko oblast.*

+ *Osel gre samo enkrat na led, človek pa odvisno od jezdeca.*

+ *Nekateri se čudijo, da imamo najslabše plačano vlado na svetu. Kaj še niso nikoli slišali za nagrajenje po delu?*

+ *Uradno je slišati, da bo inflacija do konca leta poskočila za 77 odstotkov. Eh, ta naša pretirana skromnost!*

+ *Direktor predstavi direktorju prišleca: "Ta tovariš obvlada več jezikov in je doktor ved, pa bi bil mogoče primeren, da bi prevajal v slovenščino vse, kar na sestankih govorimo ..."*



E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij

BROTHER in CASIO

elektronskih pisalnih in računskih strojev.

Popravljamo vse vrste strojev

— naše delo je garantirano.

V zalogi imamo tudi vsakovrstne stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

Papagaj se je navadil kopico protirežimskih besed. Gospodar se boji zaradi tega za svojo svobodo in bi ga rad odvadil. Za kazen ga zapre za nekaj časa v hladilnik. Ko ga spet izpusti, ptič molči kot bi ne znal prav nobene besede več.

"Kaj ti je, Koki, kaj si bolan?" ga nagovarja gospodar.

"Nič bolan, ampak Sibirija me je izučila." je njegov odgovor.



Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. nenasiten, še vedno lačen; 7. nadležna; 8. zdravilno cvetje; 11. žensko ime; 12. zelo lepa, čudovita; 14. prostor, mesto; 16. prislov; 19. bog sonca in lepote v starogrški mitologiji; 22. ločitev; 24. vodna ptica; 25. šibko, drobno; 26. posameznosti.

Navpično: 1. vojaška akcija; 2. doliva; 3. nujnost za življenje; 4. Zorko, Belko; 5. srditosti, besnosti; 6. skrb; 9. ena izmed deveterih modric starogrške mitologije; 10. ujema se v podobnosti; 13. nanaša se na gotovo barvo; 15. vrsta kamnine, skrilavec; 17. tropski sadež; 18. z lomljenjem odstrani; 20. surovo, nizkotno; 21. arheološka predrimski železna doba; 22. padanje večje količine vode; 23. uživanje hrane.

Rešitev pošljite do 10. septembra na uredništvo!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourneu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.



LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** so že prišle: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je na razpolago za ceno 26.– dol.



SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni
prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu
in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)



VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

Zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.

Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

